

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 10.12.2010
KOM(2010) 733 v konečném znění

2010/0353 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o režimech jakosti zemědělských produktů

SEK(2010) 1524 v konečném znění
SEK(2010) 1525 v konečném znění

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Balíček návrhů týkajících se jakosti sestává z návrhů, jejichž cílem je zavést soudržnou politiku jakosti zemědělských produktů zaměřující se na pomoc zemědělcům, aby lépe komunikovali ohledně vlastností, charakteristik a atributů zemědělských produktů, a na zajištění přiměřených informací pro spotřebitele. Balíček návrhů týkajících se jakosti obsahuje:

- návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o režimech jakosti zemědělských produktů [KOM(2010) XXXX];
- návrh na změnu nařízení (ES) č. 1234/2007 (jednotná společná organizace trhu) týkající se obchodních norem pro zemědělské produkty [KOM(2010) XXXX];
- pokyny, které stanoví osvědčené postupy pro vývoj a fungování systémů certifikace zemědělských produktů a potravin [K(2010) XXXX];
- pokyny k označování potravin pomocí chráněného označení původu (CHOP) a chráněného zeměpisného označení (CHZO) jako přísad [K(2010) XXXX].

1.1. Odůvodnění a cíle návrhu

Zemědělci a producenti zemědělských produktů čelí konkurenčnímu tlaku, který je důsledkem reformy politiky, globalizace, koncentrace vyjednávací síly v maloobchodním sektoru a stavu ekonomiky. Současně spotřebitelé stále více vyhledávají autentické produkty vyrobené za použití zvláštních a tradičních metod. Při naplňování této poptávky by měla být pro zemědělce z Unie významnou silnou stránkou a zdrojem konkurenční výhody rozmanitost a jakost zemědělské produkce Evropské unie.

Aby však mohli být spotřebitelé a kupující řádně informováni o charakteristikách a zemědělských vlastnostech zemědělských produktů, potřebují získat přesné a důvěryhodné informace uváděné v označení. Poskytnutí správných nástrojů pro producenty, aby mohli informovat kupující a spotřebitele o charakteristikách a zemědělských vlastnostech produktů, a jejich ochrana proti nekalým obchodním praktikám patří mezi hlavní cíle politiky jakosti zemědělských produktů Evropské unie.

Většina nástrojů již existuje na úrovni Evropské unie. Analýza a diskuse se zúčastněnými stranami ukázaly, že je možné je zlepšit, zjednodušit a zajistit jejich větší soudržnost. Balíček návrhů týkajících se jakosti si klade za cíl zlepšit právní předpisy EU v oblasti jakosti, zlepšit fungování vnitrostátních a soukromých systémů certifikace, aby byly jednodušší, transparentnější a srozumitelnější, přizpůsobitelné inovacím a aby představovaly menší zátěž pro producenty i správce.

1.2. Obecné souvislosti

Od 90. let 20. století byla politika jakosti zemědělských produktů Unie úzce identifikována se třemi režimy Unie, konkrétně s režimem chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, režimem ekologického zemědělství a režimem zaručených tradičních specialit. Navíc od zavedení společné zemědělské politiky poskytují obchodní normy Unie legislativní rámec pro spravedlivou hospodářskou soutěž a řádné fungování trhu. Tyto normy a režimy Unie byly v posledním desetiletí doplněny prudce rostoucím počtem systémů certifikace v soukromém sektoru – ty se snaží poskytovat spotřebitelům záruku charakteristik a vlastností představujících přidanou hodnotu, jakož i dodržení základních norem formou certifikace zajištění jakosti.

V roce 2006, v souvislosti s přepracováním režimu chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, se Komise zavázala vypracovat přezkum budoucí politiky, pokud jde o fungování tohoto nařízení a jeho budoucí vývoj¹.

V roce 2007 se konala významná konference, která spojovala všechny typy režimů jakosti: „Osvědčování jakosti potravin – zvýšení hodnoty zemědělských produktů“. Konference vyústila v roce 2008 ve vypracování Zelené knihy o jakosti zemědělských produktů², pro kterou bylo získáno přes 560 podrobných odpovědí zúčastněných stran a která poskytla vstupní údaje pro sdělení o politice jakosti zemědělských produktů³ z roku 2009. Takto byly vytyčeny následující strategické směry:

- zlepšit komunikaci mezi zemědělci, kupujícími a spotřebiteli o jakosti zemědělských produktů;
- zvýšit soudržnost nástrojů Evropské unie v oblasti politiky jakosti zemědělských produktů;
- snížit složitost různých režimů a údajů v oblasti označování, a usnadnit tak pro zemědělce, producenta a spotřebitele jejich využívání a chápání.

1.3. Stávající ustanovení v oblasti návrhu

Právní předpisy Evropské unie vytvářejí systém ochrany označení původu a zeměpisných označení, pokud jde o zemědělské produkty a potraviny. Harmonizovaný regulační systém byl v Evropské unii vytvořen v roce 1992, aby registroval cenné názvy zemědělských produktů a potravin vyráběných podle určité specifikace v dané zeměpisné oblasti producenty s uznaným know-how.⁴

¹ Dodatek k návrhu zápisu z jednání, 2720. zasedání Rady Evropské unie (zemědělství a rybolov), 20. března 2006 (7702/06 ADD1).

² KOM(2008) 641, 15.10.2008.

³ KOM(2009) 234, 28.5.2009.

⁴ Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12), kterým bylo zrušeno a nahrazeno nařízení (EHS) č. 2081/92. Systémy zeměpisných označení jsou stanoveny také pro vinařství a pro odvětví výroby lihovin a aromatizovaných vín.

V roce 1992 byl také v rámci režimu pro zaručené tradiční speciality zřízen rejstřík názvů potravinářských specialit, které mají tradiční charakter, buď na základě jejich tradičního složení nebo tradičního výrobního postupu.⁵

Pokud jde o obchodní normy, existuje rozsáhlý soubor právních předpisů, které se vyvíjely převážně podle jednotlivých odvětví, ve formě nařízení a směrnic přijatých na úrovni Rady i Komise.

Kromě toho existují určité nepovinné údaje o jakosti, jež jsou regulovány v rámci obchodních norem a zajišťují, že údaje popisující charakteristiky přidávající hodnotu nebo zemědělské vlastnosti nebo vlastnosti zpracování nejsou na trhu zneužívány a že se na ně může spotřebitel při identifikaci různých vlastností produktu spolehnout.

1.4. Soulad s ostatními politikami

Politika jakosti zemědělských produktů je součástí společné zemědělské politiky. V nedávném sdělení⁶ Komise o politice v období po roce 2013 bylo identifikováno několik klíčových problémů, včetně zachování rozmanitosti zemědělské činnosti ve venkovských oblastech a posílení konkurenceschopnosti, k jejichž řešení politika jakosti zemědělských produktů přispěje. Tato politika je také v souladu s prioritami Evropské unie stanovenými ve sdělení Evropa 2020,⁷ zejména s cíli podpory konkurenceschopnější ekonomiky, protože politika jakosti představuje jednu z vlajkových lodí konkurenceschopnosti zemědělství EU.

Tento návrh souvisí s politikou ochrany a informování spotřebitele, s politikou jednotného trhu a hospodářské soutěže a rovněž s vnější obchodní politikou a je s těmito politikami v souladu.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Konzultace

Proběhly rozsáhlé konzultace se zúčastněnými stranami. Hlavní fóra pro konzultace představovala poradní skupina pro jakost zemědělské produkce a konzultace zelené knihy⁸, jež v březnu 2009 vyvrcholily konferencí na vysoké úrovni, kterou uspořádalo české předsednictví. Rada ministrů přijala závěry⁹ ohledně sdělení na svém zasedání v červnu 2009. Evropský parlament přijal v březnu 2010 usnesení „Politika jakosti zemědělských produktů: jakou strategii zvolit?“¹⁰. V lednu 2010

⁵ Nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality (Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1–11).

⁶ KOM(2010) 672 v konečném znění, 18.11.2010.

⁷ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

⁸ Od 15. října do 31. prosince 2008.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029>

vydal své stanovisko Evropský hospodářský a sociální výbor¹¹ a v únoru 2010 i Výbor regionů.¹²

2.2. Hlavní výsledek konzultací

Celkově zúčastněné strany uvítaly směry stanovené ve sdělení z roku 2009. Hlavní vyjádřené názory byly následující:

- Pokud jde o označení původu a zeměpisná označení, byly vzneseny námitky proti zjednodušení režimu sloučením těchto dvou nástrojů („chráněného označení původu“ a „chráněného zeměpisného označení“). Spojení existujících systémů (pro víno, lihoviny, aromatizovaná vína a zemědělské produkty a potraviny) bylo vnímáno pozitivně většinou zúčastněných stran, kromě subjektů působících v odvětví vína a lihovin. Komise získala podporu pro další zjednodušení, vyjasnění a přehlednění systémů a pro posílení mezinárodního uznávání označení původu a zeměpisných označení.
- Pokud jde o zaručené tradiční speciality, zúčastněné strany vyjádřily téměř jednomyslnou podporu zachování režimu ZTS, což je dokladem jeho potenciálu a významu pro producenty tradičních produktů, které nesplňují podmínky režimu zeměpisných označení. Některé zúčastněné strany žádaly zjednodušení režimu, zejména ukončením možnosti zapsat do rejstříku názvy, aniž by byly vyhrazeny, a jeho zefektivnění. Zúčastněné strany zastupující producenty produktů, na které se vztahuje režim označení původu a zeměpisných označení, navrhly, že by režim mohl poskytovat odbytiště pro takové produkty, zejména pokud jsou používány v receptech.
- Pokud jde o obchodní normy, zúčastněné strany obecně uvítaly zjednodušení obchodních norem, označování místa hospodaření a další rozvoj nepovinných údajů o jakosti.
- Bylo upozorněno na nutnost řešit potřeby drobných producentů, pro které jsou režimy Unie pro označování původu a zeměpisné označování a zaručené tradiční speciality přílišnou zátěží.

2.3. Posouzení dopadů

V návaznosti na sdělení z roku 2009 a hlavní odpovědi na ně byla zpracována dvě posouzení dopadů s cílem prozkoumat možnosti, jež byly ve sdělení identifikovány. Tyto možnosti zahrnovaly označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality.

Pokud jde o **zeměpisná označení**, analýza ukázala, že na úrovni Unie existuje jednoznačné ospravedlnění režimu zeměpisných označení, a zamítla alternativy režimu Evropské unie z důvodu nízké efektivity a účinnosti (včetně společné regulace a samoregulace podle odvětví, žádného opatření na úrovni Evropské unie,

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN

ochrany prostřednictvím mezinárodní Lisabonské dohody,¹³ náhrady systémem oznamování pro vnitrostátní zeměpisná označení a ochrany prostřednictvím stávající kolektivní ochranné známky Společenství). Posouzení dopadu zjistila, že existují podstatné důvody pro snížení složitosti a usnadnění prosazování práva sloučením režimů pro zemědělské produkty a potraviny s režimy zavedenými v odvětví alkoholických nápojů, když by přitom zůstala zachována specifika jednotlivých systémů. Posouzení dopadů však připustilo odpor některých zúčastněných stran vůči této možnosti.

Analýza cenových údajů ukázala, že producent dosahuje u produktů s chráněným označením původu (CHOP) a chráněným zeměpisným označením (CHZO) vyšší návratnosti než v případě produktů bez označení a že označení CHOP implikuje vyšší cenu než označení CHZO. Celková hodnota zemědělských produktů a potravin prodávaných pod označením CHOP a CHZO činí 14,2 miliard EUR (1997) ve velkoobchodních cenách a odhaduje se na částku 21 miliard EUR ve spotřebitelských cenách. Pokud jde o obchod na vnitřním trhu, 18,4 % produktů s označením CHOP a CHZO je uváděno na trh mimo území členského státu, kde jsou vyráběny.

Posouzení dopadů zjistilo, že sloučení nástrojů pro chráněné označení původu (CHOP) a chráněné zeměpisné označení (CHZO) by snížilo výhody přidané hodnoty spojované s označením CHOP. Pokud jde o dopady na životní prostředí, studie ukazují, že některé produkty s označením CHOP a CHZO pocházejí ze systémů hospodaření s nízkým stupněm intenzity, které jsou spojovány s vysokou ekologickou hodnotou. Tato označení CHOP a CHZO poskytují ekonomickou oporu pro veřejné statky v oblasti životního prostředí. V rámci možností ponechaných pro analýzu mohou ve vhodných případech producenti zahrnout podmínky životního prostředí.

Pokud jde o **zaručené tradiční speciality**, byly analyzovány tři možnosti: zavedení výrazu „tradiční“ jako volitelného údaje o jakosti a zrušení současného režimu, žádné opatření EU a zjednodušení současného režimu (umožnit zápis do rejstříku pouze s vyhrazením názvu). Z posouzení dopadů vyplynulo, že zrušení režimu ZTS by vedlo ke ztrátě hospodářských a sociálních výhod názvu chráněného v celé EU a bylo zjištěno, že to je pro zúčastněné strany a normotvůrce EU nepřijatelné. Kromě toho možnost chránit názvy v rámci celého jednotného trhu byla identifikována jako funkce, kterou je možné účinně realizovat pouze na úrovni Unie. Vzhledem k současné nízké míře zavádění režimu zaručených tradičních specialit (ZTS) byly údaje omezené. Případové studie a průzkumy ukazují pozitivní ekonomické a sociální dopady, včetně zachování tradičních forem výroby, přístupu k výjimkám z hygienických předpisů v případě tradičních metod a ekonomických výhod registrace ZTS představujících přidanou hodnotu.

U nechráněných názvů se však ukázalo, že možnost zrušení by měla malý hospodářský nebo sociální dopad, protože této funkce by se mohly ujmout vnitrostátní nebo regionální režimy a že několik vnitrostátních režimů již toho úspěšně dosáhlo. Opatření na úrovni Unie by proto bylo v této oblasti obtížné ospravedlnit na základě subsidiarity.

¹³

Lisabonská dohoda o ochraně označení původu a o jejich mezinárodním zápisu (1958).

Ze sociálního hlediska bylo zjištěno, že označení CHOP, CHZO a ZTS přispívají k pokračování tradičních forem výroby, což prospívá jak producentům, tak spotřebitelům.

Posouzení dopadů pro zeměpisná označení i pro zaručené tradiční speciality však poukázalo na skutečnost, že těmto režimům se nepodařilo přilákat k účasti velmi **drobné producenty**. Bez ohledu na to, že drobní producenti jsou často spojeni s řemeslnými produkty, tradičními metodami a územním marketingem, režimy Evropské unie jsou považovány za zátěž, pokud jde o jejich uplatňování, nezbytné nákladné kontroly a požadované dodržování specifikací. Proto budou provedeny další studie a analýzy, aby se řešily problémy, kterým čelí drobní producenti, kteří se účastní na režimech jakosti v Unii. Na základě výsledků této analýzy Komise případně navrhne vhodná následná opatření.

Pokud jde o **obchodní normy**, kromě práce na posouzení dopadů již provedené v souvislosti se sdělením z roku 2009 budou další práce na posouzení dopadů případně souviset s návrhy na konkrétní normy v souvislosti s přenesenou pravomocí, pro což byl vytvořen právní rámec v rámci sladění nařízení č. 1234/2007 s Lisabonskou smlouvou.

Znění posouzení dopadů lze nalézt na následující internetové stránce:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/back_en.htm

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Shrnutí navrhovaných opatření

Jednotné nařízení o režimech jakosti zemědělských produktů předkládá tři vzájemně se doplňující režimy (označení původu a zeměpisná označení, zaručené tradiční speciality, nepovinné údaje o jakosti) v jediné regulační struktuře, pod dohledem jediného výboru pro politiku jakosti. Zvláštní nařízení se zabývá obchodními normami.

3.1.1. *Označení původu a zeměpisná označení, s výjimkou vín, aromatizovaných vín a lihovin*

Návrh zachovává a posiluje režim pro zemědělské produkty a potraviny, ale nespojuje režimy zeměpisných označení pro vína, lihoviny nebo aromatizovaná vína. S ohledem na relativně nedávné reformy právních předpisů týkajících se vín a lihovin by v této fázi měly tyto režimy zůstat odlišené. Tato otázka může být znovu posouzena později. Mezitím se budou pravidla režimu pro zemědělské produkty a potraviny sbližovat, kde to bude vhodné, s pravidly režimu pro vína.

Hlavní prvky, jež mají tento režim posílit a zjednodušit, jsou následující:

- uznání rolí a odpovědnosti skupin¹⁴ žádajících o zápis názvů s ohledem na sledování, propagaci a komunikaci;
- posílení a vyjasnění úrovně ochrany zapsaných názvů a společných symbolů Unie;
- zkrácení postupu zápisu názvů;
- byly objasněny příslušné úlohy členských států a skupin žádajících o zápis s ohledem na prosazování ochrany zapsaných názvů v celé Evropské unii a
- definice označení původu a zeměpisných označení jsou lépe sladěny s mezinárodním použitím.

Návrh zefektivňuje stávající postup zápisu označení původu a zeměpisných označení, protože zkracuje časové prodlevy. Kromě toho jsou objasněny některé právní otázky a je sladěna terminologie s nedávno přijatými právními předpisy o chráněných zeměpisných označeních vína. Jsou také stanovena minimální společná pravidla pro úřední kontroly, aby bylo zajištěno, že produkt odpovídá specifikaci, a má správné označení na trhu. Působnost nařízení je zachována (zemědělské produkty určené pro lidskou spotřebu a některé další produkty), navíc je přidána hořká čokoláda.

3.1.2. *Zaručené tradiční speciality*

Návrh zachovává režim výhrady názvů zaručených tradičních specialit v rámci celé Evropské unie, ale ukončí možnost zápisu názvů bez výhrady. Funkce poskytování publicity, nikoli však ochrany, tradičním produktům se nejlépe naplňuje na vnitrostátní (nebo regionální) úrovni a opatření na úrovni Evropské unie tak nelze ospravedlnit. Obnovený režim zaručených tradičních specialit na úrovni Evropské unie je v několika ohledech zjednodušen (postup zápisu je zefektivněn zkrácením prodlev, postupy jsou sladěny s postupy zápisu pro CHOP a CHZO) a zacílen: kritérium tradice je kvůli posílení důvěryhodnosti režimu prodlouženo na 50 let (z 25 let), režim je omezen na hotová jídla a zpracované produkty a definice a procesní požadavky jsou podstatně zjednodušeny, aby byl režim srozumitelnější.

3.1.3. *Nepovinné údaje o jakosti*

Pokud jde o nepovinné údaje o jakosti, které mají s režimy jakosti společné to, že jsou nepovinné a pomáhají zemědělcům určit charakteristiky a vlastnosti produktu představující přidanou hodnotu na trhu, navrhuje se zahrnout je do předkládaného nařízení. Nepovinné údaje o jakosti se nemění co do obsahu, ale přizpůsobují se legislativnímu rámci Smlouvy o fungování Evropské unie.

Budou provedeny další studie a analýzy s cílem posoudit problémy, kterým čelí producenti horských produktů při označování svých produktů na trhu. Na základě výsledků této analýzy může Komise navrhnout vhodná následná opatření.

¹⁴ Každé sdružení producentů nebo zpracovatelů stejného produktu, bez ohledu na jeho právní formu nebo složení.

3.1.4. *Obchodní normy*

V návaznosti na sdělení Komise o politice jakosti zemědělských produktů a následné diskuse je jasné, že obchodní normy mohou přispět ke zlepšení hospodářských podmínek pro produkci a uvádění na trh, jakož i ke zvýšení jakosti těchto produktů. Minimální požadavek „řádné a uspokojivé obchodní jakosti“ se již v opatřeních pro řízení trhu vyskytuje. Rozšíření těchto minimálních požadavků na produkty, na které se nevztahují zvláštní normy, může být užitečné pro ujištění spotřebitelů, že produkty, které kupují, splňují základní jakostní kritéria.

Návrh rovněž bere v úvahu nutnost sladění se Smlouvou o fungování Evropské unie, a proto bude pravomoc přijímat a vyvíjet normy v budoucnu přenesena na Komisi.

Podle tohoto nového rámce bude ve všech odvětvích zaveden právní základ pro povinné označování místa hospodaření. To umožní Komisi, aby po příslušném posouzení dopadů a případ od případu přijímala v přenesené pravomoci akty týkající se možného povinného označování místa hospodaření na vhodné zeměpisné úrovni, aby byla naplněna poptávka spotřebitelů po transparentnosti a informacích. Jedno z prvních odvětví, v němž toto bude přezkoumáno, bude odvětví mléka a mléčných výrobků. Současně Komise předpokládá, že bude do budoucna zachováno povinné označování původu pro ta odvětví, v nichž již existuje.

3.2. **Právní základ (je-li to nezbytné, zdůvodněte volbu právního základu)**

Ustanovení čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a pro hlavu II také čl. 118 odst. 1.

3.3. **Zásada subsidiarity a proporcionality**

Pokud jde o **subsidiaritu**, režimy *označování původu a zeměpisných označení, zaručených tradičních specialit a nepovinných údajů o jakosti* zajišťují ochranu nebo výhradu názvů a údajů představujících přidanou hodnotu na celém území Evropské unie. Následkem toho nemají producenti, kteří nesplňují kritéria, možnost takové údaje používat. Pokud by údaje a názvy byly chráněny jednotlivými členskými státy, požívaly by takové údaje a názvy různou úroveň ochrany v jednotlivých členských státech, což by mohlo být pro spotřebitele zavádějící, mohlo by to bránit v obchodu uvnitř EU a umožnit nerovnou soutěž při uvádění produktů označených názvy a údaji implikujícími jakost na trh. Stanovení takových práv v celé Evropské unii lze provést efektivně a účinně pouze na úrovni Unie. 18 % hodnoty produktů prodávaných v rámci režimů CHOP a CHZO se obchoduje mimo území členského státu jejich původu a závisí na ochraně duševního vlastnictví, kterou zajišťuje režim platný v celé EU. Pokud jde o názvy chráněné v rámci režimu ZTS, je pro dotčené producenty prodej na vnitřním trhu významný. I nepovinné údaje o jakosti se vztahují na významné obchodní toky uvnitř Unie a odlišné definice a významy by fungování trhu bránily.

Režimy upravující *označení původu a zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality* závisí na symbolech Unie navržených tak, aby předávaly informace o povaze každého jednotlivého režimu jakosti. Aby se zajistilo, že spotřebitelé v celé Evropské unii symboly rozpoznají, a aby se tak zlepšilo porozumění tohoto režimu a usnadnil se přeshraniční obchod s jakostními produkty, musí být symboly stanoveny na úrovni Unie.

Zpracování a analýza žádostí o *označení původu a zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality* představuje úkol, který nemusí být prováděn na úrovni Evropské unie, s výjimkou některých prvků. Ty zahrnují posouzení způsobilosti k ochraně názvů v celé Evropské unii, dodržení práv dřívějších uživatelů názvů (zejména těch, kteří nejsou z členského státu, kde byla žádost podána) a kontrolu žádostí, zda neobsahují zjevné chyby. Primární podrobná analýza žádosti však může být efektivněji a účinněji provedena na vnitrostátní úrovni.

Fungování režimů označování určených k identifikaci produktů majících určité kvality, které však nezajišťují ochranu ani výhradu názvů v celé Evropské Unii, mohou nejučinněji provádět vnitrostátní orgány. Z tohoto důvodu bude v navrhované revizi režimu *zaručených tradičních specialit* ukončena možnost zapisovat názvy, které nejsou chráněny.

Úloha kontroly všech režimů má být v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách týkajících se krmiv a potravin vykonávána v první řadě v rámci odpovědnosti příslušných vnitrostátních orgánů. Dohled nad kontrolními činnostmi vykonávanými členskými státy musí být prováděn na úrovni Unie, aby bylo možné zajistit důvěru v režimy potravinového práva v celé Evropské unii v souladu se zásadami stanovenými v uvedeném nařízení.

Pokud jde o **proporcionalitu**, režimy pro *označení původu a zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality* ukládají přísné dodržování specifikace produktu a účinnou kontrolu produkce, což může být pro producenty zatěžující. Je to však nezbytné a přiměřené za účelem zajištění důvěryhodnosti režimu a poskytnutí účinné záruky spotřebitelům, že předpisy byly dodrženy. Bez této záruky nelze očekávat, že spotřebitel zaplatí za nabízené jakostní produkty spravedlivou cenu. Na druhou stranu režimy *nepovinných údajů o jakosti* závisí primárně na vlastních prohlášeních o shodě učiněných producenty, které podléhají běžným zemědělským kontrolám prováděným členskými státy na základě posouzení rizik. Protože podmínky účasti v těchto režimech jsou mírnější než v případě označení původu a zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, je méně zatěžující systém účasti a kontrol přiměřený.

Režimy jakosti jsou nezbytnou součástí strategie rozvoje společné zemědělské politiky s cílem umožnit zemědělcům v Evropské unii, aby rozvíjeli své odborné dovednosti při uvádění vysoce jakostních produktů, které mají vlastnosti a výrobní charakteristiky představující přidanou hodnotu, na trh, a podpořit je v tom. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby měli k režimům přístup všichni zemědělci. Zemědělci se proto musí po úvaze rozhodnout, zda přijímají zátěž a závazek plynoucí z uvádění produktů na trh v rámci těchto režimů, stejně tak však platí, že výhod politiky pro zemědělské odvětví a pro spotřebitele je možné dosáhnout pouze tehdy, když bude mít k režimům přístup každý zemědělec, který si to bude přát. Z tohoto důvodu je přiměřené vzhledem k cíli, že režimy musí být uplatňovány každým členským státem na celém území.

3.4. Volba nástrojů

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o režimech jakosti zemědělských produktů nahrazuje stávající nařízení Rady (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 a zahrnuje stávající ustanovení týkající se nepovinných údajů o jakosti, jež jsou

v současné době obsažena v nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty¹⁵, a ve směrnici 2001/110/ES o medu¹⁶.

K nařízení je připojen paralelní legislativní návrh týkající se obchodních norem zahrnující nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, které je sladěné s pravidly Smlouvy o fungování Evropské unie.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Žádný z režimů Evropské unie nemá rozpočtové důsledky.

Ukázalo se však jako nezbytné, aby se Komise aktivněji podílela na ochraně názvů podle režimů jakosti a symbolů Unie, a to zejména ve třetích zemích. K dosažení tohoto cíle jsou potřeba další rozpočtové zdroje. Jsou obsaženy ve finančním výkazu.

5. NEPOVINNÉ PRVKY: ZJEDNODUŠENÍ

Navrhované nařízení zjednodušuje správu režimů tím, že spojuje různé režimy jakosti zemědělských produktů, jakož i nepovinné údaje o jakosti, v jediném legislativním nástroji. Zajišťuje soudržnost nástrojů a větší srozumitelnost režimů pro zúčastněné strany. Návrh objasňuje a zjednodušuje předpisy pro členské státy, které jsou primárně odpovědné za provádění a kontrolu režimů.

Hlavní prvky zjednodušení jsou:

- kde je to možné, jsou kombinována pravidla pro postupy uplatňování a kontroly, z čehož plynou výhody, pokud jde o soudržnost pravidel v rámci všech režimů a ukončení současných rozdílů v postupech;
- kde je to možné, jsou postupy zkráceny a zefektivněny;
- zavádí se objasnění, zejména ve vztahu k právům duševního vlastnictví;
- zavádí se jednodušší koncepce, jež jsou srozumitelnější pro spotřebitele, zejména v režimu zaručených tradičních specialit;
- pro všechny režimy je zřízen jediný výbor (výbor pro politiku jakosti). Nahrazuje dva výbory, které fungují v současné době – pro režim označení původu a zeměpisných označení a pro režim zaručených tradičních specialit.

Pokud jde o obchodní normy, navrhovaná změna nařízení (ES) č. 1234/2007 bude znamenat zjednodušení postupů a zvýšení transparentnosti, co se týče ustanovení o obchodních normách.

¹⁵ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 45.

¹⁶ Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o režimech jakosti zemědělských produktů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 118 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

poté, co postoupily návrh legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,¹⁷

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,¹⁸

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jakost a rozmanitost zemědělské produkce Evropské unie představuje důležitou silnou stránku a konkurenční výhodu pro producenty z Evropské unie a součást živoucího kulturního a gastronomického dědictví Unie. Je tomu tak díky dovednostem a odhodlání zemědělců a producentů z Evropské unie, kteří dokázali uchovat tradice při současném zohlednění vývoje nových výrobních metod a materiálů.
- (2) Občané a spotřebitelé v Evropské unii stále více požadují jakostní i tradiční produkty. Záleží jim též na zachování rozmanitosti zemědělské produkce v Evropské unii. Z toho vyplývá poptávka po zemědělských produktech nebo potravinách, u nichž lze rozpoznat specifičnost, zejména ve vztahu k zeměpisnému původu.
- (3) Producenti mohou i nadále produkovat rozmanité a jakostní produkty pouze tehdy, dostane-li se jim za jejich úsilí spravedlivé odměny. To vyžaduje, aby byli schopni informovat kupující a spotřebitele o charakteristikách svého produktu v souladu s podmínkami spravedlivé hospodářské soutěže. Také je nezbytné, aby byly jejich produkty na trhu správně označeny.
- (4) Pomoci producentům prostřednictvím fungování režimů jakosti, aby byli odměněni za své úsilí o produkci rozmanitých a jakostních produktů, může prospět hospodářství venkova. Zejména je tomu tak v případě znevýhodněných oblastí, kde tvoří

¹⁷ Úř. věst. C, , s. .

¹⁸ Úř. věst. C, , s. .

zemědělství významnou část hospodářství. Takto mohou režimy jakosti přispět k politice rozvoje venkova a doplňovat ji, stejně jako politiky podporující trh a příjmy v rámci společné zemědělské politiky (SZP).

- (5) Priority politiky EU 2020, jak jsou stanoveny ve sdělení Komise, EU 2020 – strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění¹⁹, zahrnují jako cíl dosažení konkurenceschopné ekonomiky založené na znalostech a inovacích a podporu ekonomiky s vysokou zaměstnaností, jež se bude vyznačovat sociální a územní soudržností. Politika jakosti zemědělských produktů by proto měla poskytovat producentům vhodné nástroje pro lepší identifikaci a propagaci produktů, které mají specifické vlastnosti, a současně je chránit proti nekalým praktikám.
- (6) Plánovaný soubor různých doplňkových opatření by měl respektovat zásady subsidiarity a proporcionality.
- (7) Opatření politiky jakosti zemědělských produktů jsou stanovena v následujících nařízeních:
- nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ze dne 10. června 1991, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů²⁰;
 - směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu²¹, a zejména v článku 2 uvedené směrnice;
 - nařízení Rady (ES) č. 247/2006 ze dne 30. ledna 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie²², a zejména v čl. 14 hlavy IV „Grafický symbol“ uvedeného nařízení,
 - nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality²³;
 - nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin²⁴;
 - nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů)²⁵, a zejména v oddílu I části II kapitoly I hlavy II „Obchodní normy“ a pododdílu I oddílu Ia „Označení původu a zeměpisná označení“ uvedeného nařízení;

¹⁹ Sdělení Komise „Evropa 2020 – strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“, KOM(2010) 2020.

²⁰ Úř. věst. L 149, 14.6.1991, s. 1.

²¹ Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47.

²² Úř. věst. L 42, 14.2.2006, s. 1.

²³ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1.

²⁴ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

²⁵ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 45.

- nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91²⁶;
 - nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89²⁷.
- (8) Na označování zemědělských produktů a potravin by se měla vztahovat obecná pravidla stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy²⁸.
- (9) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o politice jakosti zemědělských produktů²⁹ určilo jako prioritu dosažení větší soudržnosti a důslednosti v politice jakosti zemědělských produktů.
- (10) Režim zeměpisných označení zemědělských produktů a potravin, režim zaručených tradičních specialit a pravidla pro nepovinné označování mají určité společné cíle a společná ustanovení.
- (11) Evropská unie již po nějakou dobu usiluje o zjednodušení právního prostředí společné zemědělské politiky. Tento přístup by měl být aplikován i na nařízení o politice jakosti zemědělských produktů.
- (12) Některá nařízení, která tvoří součást politiky jakosti zemědělských produktů, byla v nedávné době přezkoumána a dosud nejsou plně prováděna. V této souvislosti by toto nařízení nemělo taková opatření zahrnovat. Lze však uvažovat o jejich začlenění v pozdější fázi, jakmile budou právní předpisy plně provedeny.
- (13) Ve světle výše uvedených úvah by měla být následující ustanovení sjednocena do jednotného právního rámce:
- nová nebo aktualizovaná ustanovení nařízení (ES) č. 510/2006 a (ES) č. 509/2006;
 - ustanovení nařízení (ES) č. 510/2006 a (ES) č. 509/2006, která se zachovají;
 - ustanovení o pravidlech nepovinného označování z nařízení (ES) č. 1234/2007 a směrnice 2001/110/ES.
- (14) V zájmu jasnosti a transparentnosti by proto měla být nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 zrušena a nahrazena tímto nařízením.
- (15) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla být omezena na zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy a na seznam produktů mimo

²⁶ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

²⁷ Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.

²⁸ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

²⁹ KOM(234) 2009 v konečném znění.

oblast působnosti uvedené přílohy, které jsou úzce spojené se zemědělskou produkcí nebo s hospodářstvím venkova.

- (16) Pravidla stanovená v tomto nařízení by měla být uplatňována, aniž by to mělo dopad na stávající právní předpisy Unie o vínech, aromatizovaných vínech a lihovinách, produktech ekologického zemědělství nebo o nejvzdálenějších regionech.
- (17) Oblast působnosti označení původu a zeměpisných označení by měla být omezena na produkty, u nichž existuje vnitřní souvislost mezi vlastnostmi produktu nebo potraviny a zeměpisným původem. Zařazení pouze některých typů čokolády do cukrářských produktů, jak tomu bylo v předchozím režimu, je anomálie, která by měla být opravena.
- (18) Specifické cíle ochrany označení původu a zeměpisných označení mají zemědělcům a producentům zajistit spravedlivý výnos za jakosti produktu a poskytovat jasné informace o produktech se zvláštními charakteristikami spojenými se zeměpisným původem, čímž umožní spotřebitelům činit informovanější rozhodnutí při nákupu.
- (19) Zajistit, že budou v celé Unii jednotným způsobem dodržována práva duševního vlastnictví související s názvy, jež v Unii požívají ochrany, je také cílem, jehož lze dosáhnout účinněji na úrovni Unie.
- (20) Rámec pravidel Unie v oblasti ochrany označení původu a zeměpisných označení, včetně začlenění označení do rejstříku, umožňuje jejich rozvoj, neboť díky jednotnějšímu přístupu zajišťuje rovné podmínky hospodářské soutěže mezi producenty produktů nesoucích tato označení a v očích spotřebitelů zvyšuje důvěryhodnost těchto produktů. Měla by být přijata opatření pro rozvoj označení původu a zeměpisných označení na úrovni Unie.
- (21) Na základě zkušeností získaných v návaznosti na provádění nařízení Rady (EHS) č. 2081/1992 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin³⁰ a nařízení (ES) č. 510/2006 je třeba řešit některé problémy, vyjasnit a zjednodušit některá pravidla a zefektivnit řízení tohoto režimu.
- (22) S ohledem na stávající praxi by měly být definovány a zachovány dva různé nástroje určující souvislost mezi produktem a jeho zeměpisným původem, a to chráněné označení původu a chráněné zeměpisné označení. Aniž by se měnila jejich koncepce jako taková, měly by však být přijaty určité změny definic, aby lépe zohledňovaly definici zeměpisných označení stanovených v Dohodě o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví a aby objasnily a zjednodušily jejich porozumění ze strany hospodářských subjektů.
- (23) Zemědělské produkty nebo potraviny nesoucí takové zeměpisné označení by měly splňovat určité podmínky stanovené ve specifikaci.
- (24) Aby mohla požívat ochrany na území členských států, měla by být označení původu a zeměpisná označení zapsána pouze na úrovni Unie. Členské státy by měly být schopny poskytnout přechodnou ochranu na vnitrostátní úrovni, aniž by tak ovlivnily

³⁰

Úř. věst. L 208, 24.7.1992, s. 1. Nařízení zrušené a nahrazené nařízením (ES) č. 510/2006.

obchod uvnitř Unie nebo mezinárodní obchod, a to s účinností ode dne podání žádosti o zápis na úrovni Unie. Ochrana, kterou poskytuje toto nařízení a jež je podmíněna zápisem, by měla být rovnocenně k dispozici pro označení původu a zeměpisná označení třetích zemí, která splňují příslušná kritéria a jsou chráněna ve své zemi původu.

- (25) Postup zápisu do rejstříku na úrovni Unie by měl umožnit všem fyzickým nebo právnickým osobám s oprávněným zájmem v členském státě jiném než v členském státě žádosti nebo ve třetí zemi, aby uplatnily svá práva prostřednictvím vznesení námitek.
- (26) Záznam v rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení by měl také uvádět informace pro subjekty účastnící se obchodu a spotřebitele.
- (27) Unie vyjednává se svými obchodními partnery mezinárodní dohody, včetně ochrany označení původu a zeměpisných označení. Názvy mohou být zapsány do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, aby bylo snazší informovat veřejnost o takto chráněných názvech a zejména aby byla zajištěna ochrana a kontrola používání takových názvů. Nejsou-li v uvedených dohodách názvy výslovně označeny jako označení původu, měly by být do rejstříku zapsány jako chráněná zeměpisná označení.
- (28) S ohledem na jejich zvláštní povahu by měla být přijata zvláštní ustanovení týkající se označování pro chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení, která budou zavazovat producenty, aby používali odpovídající symboly Unie nebo označení na obalu. Používání těchto symbolů nebo označení by mělo být povinné v případě názvů Unie jednak za účelem lepšího seznámení spotřebitelů s touto kategorií produktů a s nimi spojenými zárukami, a jednak pro snazší rozeznávání těchto produktů na trhu, což usnadní provádění kontrol. S přihlédnutím k požadavkům Světové obchodní organizace by užívání těchto symbolů nebo označení ve vztahu k zeměpisným označením a označením původu pocházejícím ze třetích zemí mělo být dobrovolné.
- (29) Měla by být poskytována ochrana názvů zařazených do rejstříku, aby se zajistilo spravedlivé používání a zabránilo praktikám, které by mohly spotřebitele uvádět v omyl. Dále by se mělo vyjasnit, jaké existují prostředky k zajištění ochrany zeměpisných označení a označení původu, zejména pokud jde o úlohu seskupení producentů a příslušných orgánů členských států.
- (30) Je třeba stanovit zvláštní, zjednodušené a objasněné odchylky umožňující používat na omezenou dobu zapsaný název paralelně s dalšími názvy. Ve zvláštních případech k překonání dočasných potíží, ke kterým může dojít v souvislosti s realizací dlouhodobého cíle, jímž je požadavek, aby všichni producenti dodržovali specifikace, mohou být uděleny zvláštní výjimky až na dobu 10 let.
- (31) Měla by se objasnit oblast působnosti ochrany poskytované tímto nařízením, zejména s ohledem na omezení zápisu nových ochranných známek podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách³¹, které jsou v rozporu se zápisem

³¹ Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25.

chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, což již je případ nových ochranných známek na úrovni Unie. Toto vyjasnění by mělo být zavedeno i pokud jde o držitele přednostních práv k duševnímu vlastnictví, zejména ve vztahu k ochranným známkám a homonymním názvům zapsaným jako chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení.

- (32) Ochrana označení původu a zeměpisných označení by měla být rozšířena na zneužití, napodobení a připomenutí zapsaných názvů u zboží i služeb, aby se zajistil vysoký stupeň ochrany a tato ochrana uvedla do souladu s ochranou platnou pro odvětví vína.
- (33) Názvy, které již byly ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost zapsány podle nařízení (ES) č. 510/2006, by měly být nadále chráněny podle tohoto nařízení a měly by být do rejstříku zařazeny automaticky.
- (34) Zvláštním cílem režimu zaručených tradičních specialit je pomáhat producentům tradičních produktů informovat spotřebitele o vlastnostech jejich produktů, které představují přidanou hodnotu. Současný režim zaručených tradičních specialit, v němž je zapsáno pouze několik názvů, nenaplnuje svůj potenciál. Stávající ustanovení by se proto měla zlepšit, vyjasnit a zaměřit tak, aby byl režim pro potenciální žadatele srozumitelnější, funkčnější a atraktivnější.
- (35) Předchozí režim umožňoval zapsat název pro účely identifikace bez výhrady názvu v Unii. Jelikož tato možnost nebyla zúčastněnými stranami správně pochopena a protože funkci identifikace tradičního produktu je možné naplňovat lépe na úrovni členského státu nebo na regionální úrovni v rámci uplatňování principu subsidiarity, tato možnost by již dále neměla být k dispozici. S ohledem na zkušenosti by se měl režim týkat pouze výhrady názvů v celé Unii.
- (36) Aby bylo zajištěno, že budou v rámci režimu zapisovány skutečné tradiční produkty, je třeba přezkoumat ostatní kritéria a podmínky pro zápis názvu, zejména pokud jde o definici pojmu „tradiční“, která by měla být změněna tak, aby zahrnovala produkty, které se vyrábějí po velmi významné časové období. Pro zlepšení ochrany kulinářského dědictví Unie by proto měla být působnost režimu zaručených tradičních specialit napříště jasněji zaměřena na hotová jídla a zpracované produkty.
- (37) Aby se zajistilo důsledné dodržování zaručených tradičních specialit, měli by producenti sdružení do seskupení sami definovat produkt ve specifikaci. Možnost zápisu názvu jako zaručené tradiční speciality do rejstříku by měla být otevřená i producentům ze třetích zemí.
- (38) Aby mohly být předmětem výhrady, měly by být zaručené tradiční speciality zapsány do rejstříku na úrovni Unie. Zápis do rejstříku by měl rovněž poskytovat informace obchodníkům a spotřebitelům.
- (39) Aby se zabránilo vytváření nerovných podmínek hospodářské soutěže, každý producent, včetně producentů ze třetích zemí, by měl být schopen používat název zapsaný do rejstříku a případně symbol Unie spojený s označením „Zaručená tradiční specialita“ za předpokladu, že produkt splňuje požadavky příslušné specifikace a producent podléhá systému kontrol.
- (40) Za účelem ochrany názvů zapsaných v rejstříku před zneužitím nebo praktikami, které by mohly uvádět spotřebitele v omyl, by jejich použití mělo být vyhrazeno.

- (41) U názvů již zapsaných do rejstříku podle nařízení (ES) č. 509/2006, které ke dni vstupu v platnost tohoto nařízení nespadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, by měly podmínky použití stanovené v uvedeném nařízení po přechodné období platit i nadále.
- (42) Dále je třeba stanovit přechodná opatření použitelná v případě žádostí o zápis, které Komise obdržela před vstupem tohoto nařízení v platnost.
- (43) Obchodní normy by měly být jasně rozděleny na závazná pravidla zachovaná v právních předpisech o společné organizaci trhu a na nepovinné údaje o jakosti, které by měly být zahrnuty do struktury režimů jakosti. Nepovinné údaje o jakosti by měly i nadále podporovat cíle obchodních norem, a proto by se jejich oblast působnosti měla omezovat pouze na produkty uvedené v příloze I Smlouvy.
- (44) S ohledem na cíle tohoto nařízení a v zájmu přehlednosti by stávající nepovinné vyhrazené údaje měly být upraveny tímto nařízením.
- (45) S ohledem na soudržný rozvoj nepovinných údajů o jakosti popisujících specifické charakteristiky a vlastnosti produktu by měla být přijata opatření, jež by Komisi svěřila pravomoc výhrady dalších údajů, změny seznamu dotčených produktů nebo podmínek užívání nebo zrušení nepovinného údaje o jakosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.
- (46) Přidaná hodnota zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit vychází z důvěry spotřebitele. Její důvěryhodnost je však podmíněna účinným ověřováním a kontrolami. Tyto režimy jakosti by měly podléhat systému sledování formou úředních kontrol v souladu se zásadami uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat³², včetně systému kontrol ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce. Odkazy na nejdůležitější články jsou uvedeny ve stávajícím nařízení, aby mohly členské státy lépe uplatňovat ustanovení nařízení (ES) č. 882/2004 v rámci kontroly zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit.
- (47) Aby bylo možné spotřebiteli zaručit zvláštní vlastnosti spojené se zeměpisnými označeními a zaručenými tradičními specialitami, měly by hospodářské subjekty podléhat systému ověřování shody se specifikací produktu.
- (48) Příslušné orgány by měly splňovat řadu provozních kritérií, aby byla zajištěna jejich nestrannost a účinnost. Je třeba zvážit přijetí ustanovení o delegování některých pravomocí k provádění zvláštních kontrolních úkolů na kontrolní subjekty.
- (49) Na fungování i akreditaci kontrolních subjektů by se měly použít evropské normy (normy EN) vypracované Evropským výborem pro normalizaci (CEN), jakož i mezinárodní normy vypracované Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO). Akreditace těchto subjektů by měla být prováděna v souladu s nařízením Evropského

³²

Úř. věst. L 191, 28.5.2004, s. 1.

parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění produktů na trh³³.

- (50) Informace o kontrolních činnostech ve vztahu k zeměpisným označením a zaručeným tradičním specialitám by měly být součástí víceletých vnitrostátních plánů kontrol a výročních zpráv připravovaných členskými státy v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 882/2004.
- (51) Členskými státy by mělo být umožněno vybírat poplatek určený na pokrytí vynaložených nákladů.
- (52) Stávající pravidla týkající se dalšího využívání názvů, které jsou druhové, by měla být vyjasněna v tom smyslu, že obecné výrazy, které jsou podobné nebo jsou součástí názvu nebo údaje, který je chráněn nebo vyhrazen, by si svůj obecný status měly zachovat.
- (53) Datem pro stanovení seniority ochranné známky a označení původu nebo zeměpisného označení by mělo být datum podání žádosti o zápis ochranné známky v Evropské unii nebo v členských státech a datum podání žádosti o ochranu označením původu nebo zeměpisným označením Komisi.
- (54) Ustanovení umožňující zamítnutí nebo koexistenci označení původu nebo zeměpisného označení z důvodu konfliktu s předchozí ochrannou známkou by měla platit i nadále.
- (55) Kritéria, podle nichž by měly být zamítnuty následné ochranné známky nebo zneplatněny, byly-li již zapsány, z důvodu konfliktu s předchozím označením původu nebo zeměpisným označením, by měla odpovídat stanovenému rozsahu ochrany označení původu nebo zeměpisného označení.
- (56) Ustanovení režimů stanovujících práva duševního vlastnictví, a zejména ta, která vyplývají z režimu jakosti pro označení původu a zeměpisná označení, a ta, která vyplývají z předpisů o ochranných známkách, by měla mít přednost před výhradou názvů a stanovením označení a symbolů podle režimů jakosti pro zaručené tradiční speciality a pro nepovinné údaje o jakosti.
- (57) Měla by být vyjasněna a uznána úloha seskupení. Seskupení hrají zásadní úlohu v procesu žádání o zápis názvů označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, včetně změn specifikací a požadavků na zrušení. Seskupení může také vyvíjet činnosti týkající se dohledu nad prosazováním ochrany zapsaných názvů, shodou produkce se specifikací produktu, informování a propagování zapsaného názvu, stejně jako obecně jakékoli činnosti, jejíž cílem je zlepšovat hodnotu zapsaných názvů a účinnost režimů jakosti. Přesto by tyto činnosti neměly usnadňovat ani vést k jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže neslučitelnému s články 101 a 102 Smlouvy.
- (58) S cílem zajistit, aby zapsaná označení původu a zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality splňovaly podmínky stanovené tímto nařízením, by žádosti měly být posuzovány vnitrostátními orgány dotyčného členského státu s výhradou dodržení

³³

Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

minimálních společných ustanovení, včetně vnitrostátního řízení o námitce. Komise by měla následně žádosti zkontrolovat, aby bylo zajištěno, že neobsahují zjevné chyby a že bylo zohledněno právo Unie, jakož i zájmy zúčastněných stran mimo členský stát žádosti.

- (59) Zápis názvů označení původu a zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, které splňují podmínky stanovené tímto nařízením, by měl být umožněn i názvům vztahujícím se na produkty pocházející ze třetích zemí.
- (60) Symboly, označení a zkratky identifikující účast v režimu jakosti a práva s tím související ve vztahu k Unii by měly být chráněny v Unii i ve třetích zemích s cílem zajistit, aby se uvedené symboly, označení a zkratky používaly na skutečných produktech a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl, pokud jde o vlastnosti produktu. Kromě toho, aby byla ochrana účinná, by Komise měla mít přístup k přiměřeným rozpočtovým prostředkům na centrální úrovni v rámci nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)³⁴ a v souladu s článkem 5 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky³⁵.
- (61) Postup při zápisu chráněného označení původu, chráněného zeměpisného označení a zaručené tradiční speciality do rejstříku, včetně období pro kontrolu a námitky, je třeba zkrátit a zlepšit, zejména pokud jde o rozhodování. Rozhodování o zápisu by mělo spadat do odpovědnosti Komise, za určitých podmínek za pomoci členských států. Měly by být stanoveny postupy, které by umožnily změnit specifikace produktu i po jeho zápisu a zrušit zapsané názvy, zejména v případě, kdy již není zajištěn soulad s příslušnou specifikací produktu nebo pokud se již název na trhu nepoužívá.
- (62) Komise by měla mít pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy za účelem doplnění nebo změny některých prvků tohoto nařízení, které nejsou podstatné. Měly by být vymezeny prvky, u nichž může být uvedena pravomoc vykonávána, a rovněž podmínky, za jakých má k jejímu přenesení dojít.
- (63) Aby bylo možno zajistit jednotné používání tohoto nařízení ve všech členských státech, měla by být Komise podle článku 291 Smlouvy pověřena přijímáním prováděcích aktů. Pokud není výslovně uvedeno jinak, měla by Komise přijmout uvedené prováděcí akty v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. XX/XXXX ze dne [...] o ...³⁶,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

³⁴ Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1.

³⁵ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1.

³⁶

Hlava I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení má pomoci producentům zemědělských produktů informovat kupující a spotřebitele o charakteristikách a zemědělských vlastnostech jejich produktů a zajistit:

- spravedlivou hospodářskou soutěž pro zemědělce a producenty zemědělských produktů s charakteristikami a vlastnostmi představujícími přidanou hodnotu;
- dostupnost spolehlivých informací o těchto produktech pro spotřebitele;
- dodržování práv duševního vlastnictví a
- integritu vnitřního trhu.

Opatření v tomto nařízení mají podpořit zemědělské a zpracovatelské činnosti a systémy hospodaření spojené s produkty vysoké jakosti, a přispět tak k naplňování politiky rozvoje venkova.

2. Toto nařízení stanoví „režimy jakosti“, které představují základ pro určení a případnou ochranu názvů a údajů, které označují nebo konkrétně popisují zemědělské produkty, jež mají:

- a) vlastnosti představující přidanou hodnotu nebo
- b) charakteristiky představující přidanou hodnotu vyplývající z metod hospodaření nebo zpracování použitých při jejich výrobě nebo z místa jejich produkce či uvádění na trh.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy a další produkty uvedené v příloze I tohoto nařízení v rozsahu v něm uvedeném.

Režim jakosti stanovený v hlavě III tohoto nařízení se však nevztahuje na nezpracované zemědělské produkty.

Aby bylo možné zajistit, že produkty, na něž se toto nařízení vztahuje, jsou úzce spojeny se zemědělskými produkty nebo s hospodářstvím venkova, může Komise změnit prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přílohu I tohoto nařízení.

2. Toto nařízení se nevztahuje na produkty z vinné révy, s výjimkou vinných octů, na lihoviny či aromatizovaná vína.
3. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčena jiná zvláštní ustanovení Unie týkající se uvádění produktů na trh, zejména ustanovení o jednotné společné organizaci trhů nebo o označování potravin.
4. Na režimy jakosti stanovené tímto nařízením se nevztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES³⁷.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „režimy jakosti“ rozumí režimy stanovené podle hlav II, III a IV;
- 2) „seskupením“ rozumí sdružení složené převážně z producentů nebo zpracovatelů stejného produktu, bez ohledu na jeho právní formu;
- 3) „tradičním“ rozumí prokázané používání na domácím trhu po časové období umožňující předávání mezi generacemi; toto období by mělo představovat období obecně připisované dvěma generacím, nejméně 50 let;
- 4) „označením“ rozumí stejný význam jako v čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/13/ES;
- 5) „specifičností“ ve vztahu k produktu rozumí charakteristické a produkční vlastnosti, jimiž se produkt jasně odlišuje od jiných podobných produktů stejné kategorie;
- 6) „druhovými výrazy“ rozumí výrazy zahrnující takové názvy produktů, které ačkoli se vztahují k místu, regionu nebo zemi, kde byl produkt původně vyroben nebo uveden na trh, se staly obecným názvem produktu v Unii.

³⁷ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

Hlava II

CHRÁNĚNÁ OZNAČENÍ PŮVODU A CHRÁNĚNÁ ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

Článek 4

Cíl

Režim chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení je zřízen s cílem pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí:

- a) zajištěním spravedlivých výnosů za jakost jejich produktů;
- b) zajištěním jednotné ochrany názvů jako práva duševního vlastnictví na území Evropské unie;
- c) poskytnutím jasných informací spotřebitelům, pokud jde o vlastnosti produktu představující přidanou hodnotu.

Článek 5

Definice označení původu a zeměpisného označení

1. Pro účely této hlavy se použijí tyto definice:

- a) „označení původu“ je název, který identifikuje produkt:
 - i) pocházející z určitého místa, regionu nebo ve výjimečných případech ze země,
 - ii) jehož jakost nebo vlastnosti jsou zásadně nebo výlučně dány konkrétním zeměpisným prostředím s jeho vlastními přírodními a lidskými činiteli a
 - iii) u něhož všechny kroky při produkci probíhají ve stejné vymezené zeměpisné oblasti;
- b) „zeměpisné označení“ je název, který identifikuje produkt:
 - i) pocházející z určitého místa, regionu nebo země,
 - ii) u něhož lze danou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti produktu přičíst především jeho zeměpisnému původu a
 - iii) u něhož alespoň jeden z kroků při produkci probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) se za označení původu považují i některé názvy, pokud suroviny pro dotyčné produkty pocházejí ze zeměpisné oblasti širší nebo jiné, než je vymezená zeměpisná oblast, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) je vymezena oblast produkce surovin,
 - b) existují zvláštní podmínky produkce surovin a
 - c) existuje režim kontroly zajišťující dodržování podmínek uvedených v písmeni b).
- Dotyčná označení původu musela být uznána za označení původu v zemi původu před 1. květnem 2004.
3. Aby bylo možné vzít v úvahu specifika týkající se některých odvětví nebo oblastí, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijmout omezení a odchylky, pokud jde o výrobní kroky, které se uskuteční ve vymezené zeměpisné oblasti, nebo pokud jde o získávání surovin.

Článek 6

Druhov^á povaha, překrytí s názvy odrůd rostlin a plemen zvířat, homonymními názvy a ochrannými známkami

1. Jako chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení nelze zapsat názvy, které se staly druhovými.
2. Název nesmí být zapsán jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat a mohl by uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu.
3. Název navržený pro zápis, který je zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným v rejstříku zřízeném podle článku 11, může být zapsán za předpokladu, že v praxi existuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami užívání a prezentace homonyma zapsaného později a názvu již zapsaného v rejstříku, aby nebyl spotřebitel uváděn v omyl.
4. Název navržený pro zápis jako označení původu nebo zeměpisné označení se nezapíše, pokud s ohledem na dobrou pověst a proslulost ochranné známky a dobu, po kterou byla užívána, by zápis názvu navrhovaného jako označení původu nebo zeměpisné označení mohl uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečnou totožnost produktu.

Článek 7

Specifikace produktu

1. Aby byl produkt způsobilý pro užívání chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení, musí vyhovovat specifikaci, která musí obsahovat alespoň:

- a) název, který má být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení;
 - b) popis produktu, případně včetně surovin a základních fyzikálních, chemických, mikrobiologických a organoleptických vlastností produktu;
 - c) vymezení zeměpisné oblasti a případně údaje, které svědčí o tom, že jsou splněny požadavky čl. 5 odst. 2;
 - d) důkaz, že produkt pochází z vymezené zeměpisné oblasti uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a) nebo b);
 - e) popis metody získání produktu a hodnověrných a neměnných místních metod a případně údaje o balení, pokud tak skupina žadatele určí a uvede důvody, proč musí k balení dojít ve vymezené zeměpisné oblasti, aby se zachovala jakost nebo aby byl zajištěn původ nebo aby byla zajištěna kontrola;
 - f) údaje, které potvrzují:
 - i) spojení mezi jakostí a vlastnostmi produktu a zeměpisným prostředím uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. a) nebo případně
 - ii) souvislost mezi danou jakostí, pověstí nebo jinou vlastností zemědělského produktu nebo potravin a zeměpisným původem podle čl. 5 odst. 1 písm. b);
 - g) název a adresu orgánů nebo subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu podle článku 34, a jejich konkrétní úkoly;
 - h) jakékoli zvláštní pravidlo týkající se označování dotyčného produktu.
2. Aby bylo možné zajistit, že specifikace produktu poskytují relevantní a stručné informace, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit další pravidla, pokud jde o obsah specifikace produktu.

Článek 8

Obsah žádosti o zápis

1. Žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení podle čl. 46 odst. 2 nebo čl. 46 odst. 5 musí obsahovat alespoň:
 - a) jméno a adresu skupiny žadatelů;
 - b) specifikaci produktu podle článku 7;
 - c) jednotný dokument obsahující tyto údaje:
 - i) hlavní body obsažené ve specifikaci produktu: název, popis produktu, případně včetně zvláštních pravidel o balení a označování, a stručné vymezení zeměpisné oblasti;

- ii) popis souvislosti mezi produktem a zeměpisným prostředím nebo zeměpisným původem podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nebo b), případně včetně zvláštních údajů týkajících se popisu produktu nebo metody produkce, které souvislost odůvodňují.

Žádost uvedená v čl. 46 odst. 5 musí navíc obsahovat doklad, že název produktu je ve své zemi původu chráněn.

2. Dokumentace žádosti podle čl. 46 odst. 4 musí obsahovat:

- a) jméno a adresu skupiny žadatelů;
- b) jednotný dokument podle odst. 1 písm. c);
- c) prohlášení členského státu, že žádost, kterou skupina žadatelů předložila a která je způsobilá pro kladné rozhodnutí, splňuje podmínky tohoto nařízení a ustanovení podle něj přijatých;
- d) odkaz na zveřejnění specifikace produktu.

Členský stát zajistí uveřejnění znění specifikace produktu, na jejímž základě bylo rozhodnuto ve prospěch žádosti podle čl. 46 odst. 4, a zajistí přístup k této specifikaci produktu elektronickou cestou.

Článek 9

Přechodná vnitrostátní ochrana

S účinkem ode dne předložení žádosti Komisi, ale pouze na přechodnou dobu, může členský stát poskytnout názvu podle tohoto nařízení ochranu na vnitrostátní úrovni.

Tato vnitrostátní ochrana skončí dnem přijetí rozhodnutí o zápisu do rejstříku podle tohoto nařízení nebo dnem stažení žádosti.

Pokud název není zapsán podle tohoto nařízení, nese výlučnou odpovědnost za následky takové vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.

Opatření přijatá členskými státy podle prvního odstavce jsou účinná pouze na vnitrostátní úrovni a nemají vliv na obchod uvnitř Unie ani na mezinárodní obchod.

Článek 10

Důvody námitek

- 1. Prohlášení o námitkách podle čl. 48 odst. 1 prvního pododstavce je přípustné pouze tehdy, pokud je Komise obdrží ve stanovené lhůtě, a pokud:
 - a) prokazuje nedodržení podmínek uvedených v článku 5;
 - b) prokazuje, že navrhovaný zápis názvu do rejstříku by byl v rozporu s čl. 6 odst. 2 nebo 3;

- c) prokazuje, že navrhovaný zápis názvu do rejstříku by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo ochranné známky, nebo existenci produktů, které byly v souladu s právem na trhu po dobu nejméně pěti let před datem zveřejnění podle čl. 47 odst. 2 písm. a) nebo
 - d) uvádí podrobné údaje, z nichž lze vyvodit závěr, že název, o jehož zápis se žádá, je druhový.
2. Důvody námitek musí být posuzovány ve vztahu k území Evropské unie.

Článek 11

Rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 zřídí a průběžně aktualizuje rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení uznaných v rámci tohoto režimu, který je veřejně přístupný.
2. V rejstříku mohou být zapsána označení původu a zeměpisná označení týkající se produktů ze třetích zemí, které jsou chráněny v Unii na základě mezinárodní dohody, již je Unie smluvní stranou. Nejsou-li výslovně v uvedené dohodě označeny jako chráněná označení původu podle tohoto nařízení, musí být tyto názvy zapsány do rejstříku jako chráněná zeměpisná označení.
3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů a bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 stanovit podobu a obsah rejstříku.

Článek 12

Názvy, symboly a označení

1. Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje příslušné specifikaci.
2. Jsou stanoveny symboly Unie určené k propagaci chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení.
3. V případě produktů pocházejících z Unie a uváděných na trh pod chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením zapsaným v souladu s postupy stanovenými v tomto nařízení bude na etiketě uvedeno označení „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ nebo s nimi související symboly Unie. Kromě toho mohou být na etiketě uvedeny odpovídající zkratky „CHOP“ nebo „CHZO“.
4. V případě produktů pocházejících ze třetích zemí uváděných na trh pod názvem zapsaným do rejstříku mohou být na etiketě uvedeny údaje uváděné v odstavci 3 nebo související symboly Unie.

5. Aby se zajistilo, že jsou spotřebiteli sděleny odpovídající informace, Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci určí technické vlastnosti symbolů Unie, jakož i pravidla týkající se označování produktů uváděných na trh pod chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, včetně příslušných jazykových znění, jež mají být použity.

Článek 13

Ochrana

1. Zapsané názvy jsou chráněné proti:
- a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, jsou-li tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem, nebo pokud používání tohoto názvu umožňuje těžit z dobré pověsti chráněného názvu;
 - b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktu nebo služby nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“ nebo podobnými výrazy;
 - c) jakémukoli jinému lživému nebo zavádějícímu údaji o místě původu, původu produktu, povaze nebo základních vlastnostech, použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;
 - d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

V případě, že chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení v sobě obsahuje název produktu, který je považován za druhový, nelze považovat užití tohoto druhového názvu za užití v rozporu s písm. a) nebo b) prvního pododstavce.

2. Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení se nemohou stát druhovými.
3. Členské státy přijmou vhodná správní a soudní opatření k zabránění nebo zastavení neoprávněného používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení podle odstavce 1, zejména na žádost seskupení producentů, jak je stanoveno v čl. 42 písm. a).

Článek 14

Vztahy mezi ochrannými známkami, označeními původu a zeměpisnými označeními

1. Pokud je označení původu nebo zeměpisné označení zapsáno do rejstříku podle tohoto nařízení, zamítne se přihláška ochranné známky, jejíž používání by bylo

v rozporu s článkem 13 a která se týká téhož typu produktu, pokud byla přihláška ochranné známky podána po dni podání žádosti o zápis do rejstříku Komisi.

Ochranné známky zapsané v rozporu s prvním pododstavcem se prohlásí za neplatné.

2. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 4, ochranná známka, jejíž použití je v rozporu s článkem 13 a o níž bylo zažádáno, jež byla zapsána nebo byla zavedena používáním, umožňují-li to příslušné právní předpisy v dobré víře na území Evropské unie před datem, kdy je žádost o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení předložena Komisi, může být pro daný produkt používána i nadále a obnovována bez ohledu na zápis označení původu nebo zeměpisného označení za podmínky, že neexistují důvody k její neplatnosti nebo k jejímu zrušení podle nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství³⁸ nebo podle směrnice 2008/95/ES. V takových případech je povoleno používání chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení, stejně jako používání příslušných ochranných známek.
3. Ustanovení odstavce 1 se použijí, aniž jsou dotčena ustanovení směrnice 2008/95/ES.

Článek 15

Dočasné výjimky pro používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení

1. Aniž je dotčen článek 14, mohou produkty pocházející z členského státu nebo třetí země, jiné než země žadatele o označení, které zahrnuje nebo obsahuje název, který odporuje čl. 13 odst. 1, nadále používat chráněný název po přechodné období až pěti let, výhradně však v případech, kdy přípustné prohlášení o námitkách podle článku 48 dokládá, že:
 - a) zápis názvu by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu, nebo
 - b) takové produkty jsou zákonným způsobem uváděny na trh s tímto názvem na dotyčném území po dobu nejméně pěti let před datem zveřejnění podle čl. 47 odst. 2 první odrážky.
2. Aniž je dotčen článek 14, může Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout o prodloužení přechodného období uvedeného v odstavci 1 na 15 let v řádně odůvodněných případech, kdy je prokázáno, že označení, které není v souladu se specifikací, nikdy nebylo používáno za účelem profitování z dobré pověsti zapsaného názvu, a kdy je prokázáno, že spotřebitel nebyl ani nemohl být uveden v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.
3. Při používání označení uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být na etiketě jasně a viditelně uvedeno označení země původu.

³⁸ Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1.

4. Ve zvláštních případech k překonání dočasných potíží, ke kterým může dojít v souvislosti s realizací dlouhodobého cíle, jímž je požadavek, aby všichni producenti dodržovali specifikace, může členský stát také udělit přechodné období až na dobu 10 let s účinností od data, kdy je žádost předložena Komisi za podmínky, že dotčení producenti zákonným způsobem uváděli na trh dotčené produkty s použitím předmětných názvů nepřetržitě po dobu nejméně posledních pěti let před podáním žádosti Komisi.

První pododstavec se použije obdobně na chráněná zeměpisná označení i chráněná označení původu týkající se zeměpisné oblasti ve třetí zemi.

Přechodná období musí být uvedena v dokumentaci k žádosti uvedené v čl. 8 odst. 2.

Článek 16

Přechodná ustanovení

1. Názvy zapsané do rejstříku podle čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 510/2006 se automaticky zařazují do rejstříku uvedeného v článku 11 tohoto nařízení. Odpovídající specifikace se považují za specifikace podle článku 7. Jakákoli zvláštní přechodná ustanovení spojená s těmito zápisy se budou uplatňovat i nadále.
2. Za účelem ochrany práv a oprávněných zájmů producentů nebo zúčastněných stran může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit další přechodná pravidla.
3. Toto nařízení se použije, aniž je dotčeno jakékoli právo na souběžnou existenci označení původu a zeměpisných označení na jedné straně a ochranných známek na straně druhé, které platilo podle nařízení (ES) č. 510/2006.

Hlava III

ZARUČENÉ TRADIČNÍ SPECIALITY

Článek 17

Cíl

Režim pro zaručené tradiční speciality se zřizuje s cílem pomoci producentům tradičních produktů při uvádění jejich produktů na trh a informování spotřebitelů o vlastnostech produktů představujících přidanou hodnotu.

Článek 18

Kritéria

1. Název je způsobilý k zápisu jako zaručená tradiční specialita, pokud popisuje konkrétní zpracovaný produkt, který:
 - a) je výsledkem způsobu výroby a složení odpovídajících tradičním postupům pro dotyčný produkt a
 - b) je vyroben ze surovin nebo přísad, které jsou tradičně používány.
2. Aby mohl být název zapsán do rejstříku, musí:
 - a) být tradičně používán jako název konkrétního produktu, nebo
 - b) označovat tradiční podobu produktu.
3. Název nesmí být zapsán, pokud se vztahuje pouze k údajům obecné povahy používaným pro sadu produktů nebo k údajům stanoveným zvláštními právními předpisy Unie.
4. V zájmu zajištění hladkého fungování režimu může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci požadovaná kritéria způsobilosti dále vymezit.

Článek 19

Specifikace produktu

1. Aby produkt mohl být zaručenou tradiční specialitou, musí splňovat specifikaci, která musí obsahovat:
 - a) název navržený k zápisu v příslušných jazykových zněních;

- b) popis produktu, včetně hlavních fyzikálních, chemických, mikrobiologických nebo organoleptických vlastností, dokládajících specifičnost produktu;
 - c) popis metody výroby, kterou musí producenti dodržovat, včetně povahy a vlastností používaných surovin nebo přísad a způsobu přípravy produktu; a
 - d) hlavní prvky tradičního charakteru produktu.
2. Aby bylo možné zajistit, že specifikace produktu poskytují relevantní a stručné informace, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit pravidla týkající se vypracování specifikace produktu.

Článek 20

Obsah žádosti o zápis

1. Žádost o zápis názvu jako zaručené tradiční speciality podle čl. 46 odst. 2 nebo článku 46 odst. 5 musí obsahovat:
 - a) jméno a adresu skupiny žadatelů;
 - b) specifikaci produktu podle článku 19.
2. Dokumentace žádosti podle čl. 46 odst. 4 musí obsahovat:
 - a) prvky uvedené v odstavci 1 tohoto článku a
 - b) prohlášení členského státu, že žádost, kterou skupina předložila a která je způsobilá pro kladné rozhodnutí, splňuje podmínky tohoto nařízení a ustanovení podle něj přijatých.

Článek 21

Důvody námitek

1. Prohlášení o námitkách podle čl. 48 odst. 1 prvního pododstavce je přípustné pouze tehdy, pokud je Komise obdrží ve stanovené lhůtě a pokud:
 - a) poskytuje řádně podložené důvody, proč je navrhovaný zápis neslučitelný s podmínkami tohoto nařízení, nebo
 - b) uvádí podrobnosti o dřívějším užívání názvu, který by mohl být navrhovaným zápisem ohrožen.
2. Kritéria uváděná v odst. 1 písm. b) musí být posuzována ve vztahu k území Evropské unie.

Článek 22

Rejstřík zaručených tradičních specialit

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 zřídí a průběžně aktualizuje rejstřík zaručených tradičních specialit uznaných v rámci tohoto režimu, který je veřejně přístupný.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů a bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 stanovit podobu a obsah rejstříku.

Článek 23

Názvy, symboly a označení

1. Název zapsaný do rejstříku jako zaručená tradiční specialita může používat každý hospodářský subjekt uvádějící na trh produkt vyhovující odpovídající specifikaci.
2. Je stanoven symbol Unie, jehož účelem je seznámit veřejnost s režimem zaručených tradičních specialit.
3. V případě produktů pocházejících z Evropské unie uváděných na trh jako zaručená tradiční specialita zapsaná v souladu s tímto nařízením je na etiketě zobrazen symbol uvedený v odstavci 2, aniž je dotčen odstavec 4.

V případě zaručených tradičních specialit vyráběných mimo Unii je použití symbolu na etiketě nepovinné.

Symbol uvedený v odstavci 2 může být doplněn nebo nahrazen označením „zaručená tradiční specialita“.

4. Aby se zajistilo, že jsou spotřebiteli sděleny odpovídající informace, Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci určí technické vlastnosti symbolů Unie, jakož i pravidla týkající se označování produktů, které nesou název zaručené tradiční speciality, včetně příslušných jazykových znění, jež mají být použity.

Článek 24

Omezení v používání zapsaných názvů

1. Zapsané názvy jsou chráněny proti jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, jakož i proti jakýmkoli jiným praktikám, jež by mohly uvést spotřebitele v omyl.
2. Členské státy zajistí, aby obchodní názvy používané na vnitrostátní úrovni neumožňovaly záměnu se zapsanými názvy.
3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro ochranu zaručených tradičních specialit.

Přechodná ustanovení

1. Názvy zapsané v souladu s čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 509/2006 popisující produkty spadající do oblasti působnosti této hlavy se automaticky zapisují do rejstříku uvedeného v článku 22 tohoto nařízení. Odpovídající specifikace se považují za specifikace podle článku 19. Všechna zvláštní přechodná ustanovení spojená s těmito zápisy se nadále použijí. Názvy popisující produkty nespádající do oblasti působnosti této hlavy mohou být do 31. prosince 2017 i nadále používány za podmínek stanovených nařízením (ES) č. 509/2006.
2. Názvy zapsané v souladu s požadavky stanovenými v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci a v čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 509/2006, včetně názvů zapsaných na základě žádostí podle čl. 55 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení, mohou být do 31. prosince 2017 i nadále používány za podmínek stanovených nařízením (ES) č. 509/2006.
3. Za účelem ochrany práv a oprávněných zájmů producentů nebo zúčastněných stran může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit další přechodná pravidla.

Hlava IV

NEPOVINNÉ ÚDAJE O JAKOSTI

Článek 26

Cíl

Režim nepovinných údajů o jakosti se zřizuje s cílem usnadnit producentům zemědělských produktů s vlastnostmi nebo charakteristikami představujícími přidanou hodnotu informovat o takových vlastnostech nebo charakteristikách v rámci vnitřního trhu, a zejména podporovat a doplňovat zvláštní obchodní normy.

Článek 27

Stávající nepovinné údaje o jakosti

1. Nepovinné údaje o jakosti, na něž se vztahuje tento režim ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost, jsou uvedeny v příloze II tohoto nařízení spolu s předpisy, kterými se dané údaje stanoví, a s podmínkami užívání takových údajů.
2. Nepovinné údaje o jakosti uvedené v odstavci 1 zůstávají platné, dokud nejsou změněny nebo zrušeny podle článku 28.

Článek 28

Výhrada, změna a zrušení

S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů, vývoj vědeckých a technických poznatků, situaci na trhu a vývoj v oblasti obchodních norem a mezinárodních norem může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci:

- a) vyhradit další nepovinný údaj o jakosti a stanovit podmínky jeho použití,
- b) změnit podmínky použití nepovinného údaje o jakosti nebo
- c) zrušit nepovinný údaj o jakosti.

Článek 29

Další nepovinné údaje o jakosti

1. Další nepovinné údaje o jakosti musí splňovat tato kritéria:
 - a) údaj se týká vlastností produktu nebo zemědělské nebo zpracovací charakteristiky,

- b) použití údaje přidává produktu na hodnotě v porovnání s produktem podobného typu a
- c) produkt byl uveden na trh v několika členských státech s tím, že o vlastnostech nebo charakteristikách uvedených v písm. a) jsou informováni spotřebitelé.

Komise zohlední všechny příslušné mezinárodní normy.

- 2. Nepovinné údaje, které popisují technické vlastnosti produktu pro účely provádění povinných obchodních norem a nejsou určeny k informování spotřebitelů o těchto vlastnostech produktu, nejsou v rámci tohoto režimu vyhrazeny.
- 3. Aby bylo možné brát v úvahu specifika některých odvětví i očekávání spotřebitelů, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit prováděcí pravidla týkající se kritérií uvedených v odstavci 1.

Článek 30

Omezení použití

- 1. Nepovinný údaj o jakosti lze použít pouze k popisu produktů, které splňují odpovídající podmínky použití.
- 2. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby zajistily, že označování produktů nepovede k záměně s nepovinnými údaji o jakosti.
- 3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro používání nepovinných údajů o jakosti.

Článek 31

Sledování

Členské státy provádí kontroly na základě analýzy rizik, aby zajistily soulad s požadavky této hlavy, a v případě jejich porušení uplatní vhodné správní sankce.

Hlava V

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Kapitola I

Úřední kontroly týkající se chráněných označení původu, chráněného zeměpisného označení a zaručených tradičních specialit

Článek 32

Oblast působnosti

Ustanovení této kapitoly se použijí na režimy jakosti stanovené v hlavě II a III.

Článek 33

Určení příslušného orgánu

1. V souladu s nařízením (ES) č. 882/2004 členské státy určí příslušný orgán nebo orgány odpovědné za úřední kontroly prováděné za účelem ověření dodržování právních požadavků týkajících se režimů jakosti podle tohoto nařízení.

Postupy a požadavky nařízení (ES) č. 882/2004 se obdobně použijí ve vztahu k úředním kontrolám prováděným za účelem ověření dodržování zákonného požadavku týkajícího se režimů jakosti u všech produktů, na které se vztahuje příloha I tohoto nařízení.

2. Příslušný orgán nebo příslušné orgány uvedené v odstavci 1 poskytnou přiměřené záruky objektivity a nestrannosti a mají k dispozici kvalifikované zaměstnance a zdroje nezbytné pro plnění jejich funkcí.
3. Úřední kontroly zahrnují:
 - a) ověřování shody produktu s příslušnou specifikací produktu a
 - b) dohled nad používáním zapsaných názvů k popisu produktu uváděného na trh v souladu s článkem 13, pokud jde o názvy zapsané podle hlavy II, a v souladu s článkem 24, pokud jde o názvy zapsané podle hlavy III.

Článek 34

Ověření souladu se specifikací produktu

1. V případě chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit označujících produkt pocházející z Unie je třeba, aby před uvedením produktu na trh, zajistil ověření souladu se specifikací produktu:
 - a) jeden nebo více příslušných orgánů uvedených v článku 33 tohoto nařízení a/nebo
 - b) jeden nebo více kontrolních subjektů ve smyslu čl. 2 odst. 5 nařízení (ES) č. 882/2004, který funguje jako subjekt pro certifikaci produktu.

Náklady na takové ověření souladu se specifikacemi mohou nést hospodářské subjekty, kterých se tyto kontroly týkají.

2. V případě chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit označujících produkt pocházející ze třetí země je třeba, aby před uvedením produktu na trh, zajistil ověření souladu se specifikacemi:
 - a) jeden nebo více orgánů veřejné správy určených danou třetí zemí a/nebo
 - b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci produktu.

3. Členské státy zveřejní název a adresu orgánů a subjektů uvedených v odstavci 1 a pravidelně je aktualizují.

Komise zveřejní název a adresu orgánů a subjektů uvedených v odstavci 2 a pravidelně je aktualizuje.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů a bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 stanovit prostředky, pomocí kterých se zveřejňují názvy a adresy subjektů pro certifikaci produktu uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 35

Dohled nad užíváním názvu na trhu

Členské státy informují Komisi o názvech a adresách příslušných orgánů uvedených v článku 33. Komise název a adresu těchto orgánů zveřejní.

Článek 36

Přenesení úkolů na kontrolní subjekty

1. Příslušné orgány mohou přenést zvláštní úkoly týkající se úřední kontroly režimů jakosti na jeden nebo více kontrolních subjektů v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 882/2004.

2. Tyto kontrolní subjekty jsou akreditovány v souladu s evropskou normou EN 45011 nebo pokynem ISO/IEC 65 (všeobecné požadavky na orgány provozující systém certifikace produktů).
3. Akreditaci podle odstavce 2 může provádět pouze:
 - a) vnitrostátní akreditační orgán v Unii v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 765/2008, nebo
 - b) akreditační orgán mimo Unii, který je signatářem mnohostranné dohody o uznávání pod záštitou Mezinárodního akreditačního fóra.

Článek 37

Plánování a vykazování kontrolních činností

1. Členské státy zajistí, aby kontrola plnění povinností podle této kapitoly byla výslovně uvedena v samostatném oddílu v rámci víceletých vnitrostátních plánů kontrol v souladu s články 41, 42 a 43 nařízení (ES) č. 882/2004.
2. Výroční zprávy o kontrole povinností stanovených tímto nařízením zahrnují samostatný oddíl obsahující informace stanovené v článku 44 nařízení (ES) č. 882/2004.

Kapitola II

Výhrady týkající se některých dřívějších použití

Článek 38

Druhové výrazy

1. Aniž je dotčen článek 13, nemá toto nařízení vliv na používání výrazů, které jsou v Unii druhové, a to i v případě, že je druhový výraz součástí názvu, který je chráněn v rámci režimu jakosti.
3. Pro určení, zda výraz zdruhověl, či nikoli, se přihlíží ke všem činitelům, zejména:
 - a) ke stávající situaci v členských státech a v oblastech spotřeby;
 - b) k příslušným vnitrostátním právním aktům nebo právním aktům Unie.
4. Aby mohla být plně chráněna práva zúčastněných stran, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit další pravidla pro určení druhového charakteru názvů nebo výrazů uvedených v odstavci 1.

Článek 39

Odrůdy rostlin a plemena zvířat

1. V případech, kdy název nebo výraz, chráněný nebo vyhrazený v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě II, III nebo IV obsahuje nebo název odrůdy rostlin nebo plemene zvířat nebo z nich sestává, nebrání toto nařízení uvádění produktů, jejichž označování obsahuje předmětný název odrůdy rostlin nebo plemene zvířat, na trh za předpokladu, že:
 - a) dotyčný produkt zahrnuje nebo je odvozen z uvedené odrůdy nebo z uvedeného plemene,
 - b) spotřebitelé nejsou uváděni v omyl,
 - c) použití názvu odrůdy nebo názvu plemene představuje spravedlivou hospodářskou soutěž,
 - d) použití nevyužívá dobré pověsti chráněného výrazu a
 - e) v případě režimu jakosti popsaného v hlavě II přestala být výroba a prodej produktů z dotyčné odrůdy nebo dotyčného plemene pod předmětným názvem doménou své oblasti původu přede dnem podání žádosti o zápis zeměpisného označení.
2. V zájmu dalšího objasnění rozsahu práv a svobod provozovatelů potravinářských podniků používat název odrůdy rostlin nebo plemene zvířat uvedených v odstavci 1 může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit pravidla pro určování použití takových názvů.

Článek 40

Vztah k duševnímu vlastnictví

Režimy jakosti uvedené v hlavě III a IV se uplatňují, aniž jsou dotčena pravidla Unie nebo členských států, která upravují duševní vlastnictví, a zejména ustanovení týkající se označení původu, zeměpisných označení a ochranných známek.

Kapitola III

Označování a symboly podle režimu jakosti a úloha producentů

Článek 41

Ochrana označení a symbolů

1. Označení, zkratky a symboly odkazující na režimy jakosti mohou být použity pouze v označování produktů vyrobených v souladu s pravidly režimu jakosti, ke kterému se vztahují. Toto platí zejména pro následující označení, zkratky a symboly:
 - a) „chráněné označení původu“, „chráněné zeměpisné označení“, „zeměpisné označení“, „CHOP“, „CHZO“ a související symboly, jak se uvádí v hlavě II;
 - b) „zaručená tradiční specialita“, „ZTS“ a související symbol, jak se uvádí v hlavě III.
2. V souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 1290/2005 je možné z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) financovat na ústřední úrovni z podnětu Komise nebo jejím jménem správní podporu týkající se rozvoje, přípravných prací, sledování, správní a právní podpory, právní ochrany, registračních poplatků, poplatků za obnovení, poplatků za sledování značky, soudních poplatků a dalších souvisejících opatření nutných k ochraně používání označení, zkratk a symbolů odkazujících na režimy jakosti před zneužíváním, napodobením, připomínáním nebo jakýmkoli jinými praktikami, které by mohly uvádět spotřebitele v omyl, a to v rámci Unie i ve třetích zemích.
3. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů pravidla pro jednotnou ochranu označení, zkratk a symbolů uvedených v odstavci 1.

Článek 42

Úloha seskupení

Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení o organizacích producentů a meziodvětvových organizacích, jak jsou stanovena v nařízení (ES) č. 1234/2007, je seskupení oprávněno:

- a) přispívat k zajištění záruk za jakost jejich produktů na trhu sledováním užívání názvu v oblasti obchodu a v případě potřeby informovat příslušné orgány podle článku 33 v rámci čl. 13 odst. 3;
- b) rozvíjet informační a propagační činnosti zaměřené na informování spotřebitele o vlastnostech produktu představujících přidanou hodnotu;
- c) rozvíjet činnosti týkající se zajištění shody produktu s jeho specifikací;

- d) podnikat kroky ke zlepšení výkonnosti režimu, včetně vývoje ekonomického poradenství, provádění ekonomických analýz, šíření ekonomických informací o režimu a poskytování poradenství producentům.

Článek 43

Právo využívat režimy

1. Členské státy zajistí, aby každý hospodářský subjekt, který dodržuje pravidla hlavy II a III, mohl být zařazen do kontrolního systému podle článku 34.
2. Hospodářské subjekty připravující a skladující tradiční specialitu, chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení nebo hospodářské subjekty, které uvádějí tyto zaručené tradiční speciality, chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení na trh, rovněž podléhají kontrolnímu systému uvedenému v kapitole I této hlavy.
3. Členské státy zajistí, aby hospodářské subjekty, jež jsou ochotné dodržovat pravidla režimu jakosti stanovená v hlavě III a IV, tak mohly činit a aby nemusely překonávat překážky účasti, které jsou diskriminační nebo jinak objektivně neopodstatněné.

Článek 44

Poplatky

Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 882/2004, a zejména ustanovení kapitoly VI hlavy II uvedeného nařízení, mohou členské státy vybírat poplatek za účelem uhrazení nákladů na správu režimů jakosti, včetně těch, které vznikají při zpracování žádostí, prohlášení o námitkách, žádostí o změnu a požadavků na zrušení podle tohoto nařízení.

Kapitola IV

Postup žádosti a zápisu označení původu, zeměpisného označení a zaručené tradiční speciality

Článek 45

Oblast působnosti postupů

Ustanovení této kapitoly se použijí na režimy jakosti stanovené v hlavě II a III.

Žádost o zápis názvů

1. Žádosti o zápis názvů v rámci režimů jakosti uvedených v článku 45 mohou podávat pouze skupiny.

Za výjimečných podmínek může být fyzická či právnická osoba považována za skupinu.

Aby se zabránilo nepřiměřeným požadavkům, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit mimořádné podmínky uvedené v druhém pododstavci.

2. V případě, že se žádost podle režimu stanoveného v hlavě II týká zeměpisné oblasti v členském státě, nebo že žádost v rámci režimu stanoveného v hlavě III připravuje skupina usazená v členském státě, je žádost adresována orgánům daného členského státu.

Členský stát vhodným způsobem přezkoumá, zda je žádost oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu.

3. Členský stát zahájí v rámci přezkumu podle druhého pododstavce vnitrostátní řízení o námitce, přičemž odpovídajícím způsobem zajistí zveřejnění uvedené žádosti a poskytne dostatečnou lhůtu, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazená nebo má bydliště na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku.

4. Pokud se po posouzení všech přijatých námitek členský stát domnívá, že požadavky tohoto nařízení jsou splněny, může přijmout rozhodnutí ve prospěch žádosti a předat dokumentaci žádosti Komisi.

Členský stát zajistí, aby rozhodnutí ve prospěch žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.

5. V případě, že se žádost podle režimu stanoveného v hlavě II vztahuje k zeměpisné oblasti ve třetí zemi, nebo pokud žádost v rámci režimu stanoveného v hlavě III připravuje skupina usazená ve třetí zemi, podává se žádost Komisi, a to buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů dotyčné třetí země.

6. Dokumentace uvedená v tomto článku zaslaná Komisi je vyhotovena v některém z úředních jazyků Unie.

7. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit nezbytná pravidla pro usnadnění postupu podávání žádosti a objasnění podoby a obsahu žádostí, včetně žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území.

Kontrola ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení

1. Komise vhodným způsobem přezkoumá, zda je žádost obdržena podle článku 46 oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu. Doba přezkumu by neměla přesáhnout šest měsíců.

Komise zveřejní seznam názvů, které jsou předmětem žádostí o zápis, jakož i data jejich předložení Komisi, prostřednictvím prováděcích aktů bez zapojení výboru uvedeného v článku 54.

2. V případech, kdy se Komise na základě přezkumu provedeného podle odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že jsou splněny podmínky stanovené v tomto nařízení, prostřednictvím prováděcích aktů bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*:
 - a) v případě žádostí v rámci režimu stanoveného v hlavě II jednotný dokument a odkaz na zveřejnění specifikace produktu;
 - b) v případě žádostí podle režimu stanoveného v hlavě III specifikaci.

Námitkové řízení

1. Ve lhůtě dvou měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* mohou orgány členského státu nebo třetí země, případně fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem a usazená ve třetí zemi předložit Komisi námitku.

Každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem usazená nebo s bydlištěm v jiném členském státě, než ze kterého byla podána žádost, může podat prohlášení o námitce členskému státu, ve kterém je usazena, ve lhůtě stanovené pro podání námítky podle odstavce 1.

2. Komise posoudí přípustnost podaných námitek.
3. V případech, kdy bude námitka přípustná, vyzve Komise orgán nebo osobu, která námitku podala, a orgán nebo subjekt, který podal žádost, aby zahájily příslušná jednání s určením přiměřené lhůty, která nepřesáhne tři měsíce.
4. Jestliže po příslušných konzultacích uvedených v odstavci 3 dojde k podstatné změně údajů zveřejněných v souladu s čl. 47 odst. 2, Komise znovu provede přezkum podle čl. 47 odst. 1.
5. Prohlášení o námitce a související dokumenty zaslané Komisi v souladu s odstavci 1 až 4 jsou vyhotoveny v některém z úředních jazyků Unie.
6. Komise stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci pravidla pro námitkové řízení s cílem určit jasné postupy a lhůty pro podávání námitek.

Článek 49

Rozhodnutí o zápisu

1. Pokud se na základě informací dostupných Komisi po přezkumu provedeném podle čl. 47 odst. 1 prvního pododstavce Komise domnívá, že podmínky pro zápis splněny nebyly, rozhodne prostřednictvím prováděcích aktů bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 o zamítnutí žádosti.
2. Pokud Komise neobdrží žádné přípustné námitky podle článku 48, název prostřednictvím prováděcích aktů bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 zapíše.
3. Pokud Komise obdrží přípustné námitky, po náležitých konzultacích uvedených v čl. 48 odst. 3 a s přihlédnutím k výsledkům těchto konzultací buď:
 - a) v případě, že bylo dosaženo dohody, zapíše název prostřednictvím prováděcích aktů bez zapojení výboru uvedeného v článku 54, a v případě potřeby změní informace zveřejněné podle čl. 47 odst. 2 za předpokladu, že tyto změny nejsou podstatné, nebo
 - b) v případě, že nebylo dosaženo dohody, přijme rozhodnutí prostřednictvím prováděcích aktů.
4. Akty zápisu a rozhodnutí o zamítnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 50

Změna specifikace produktu

1. Skupina, která má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu.

V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.
2. Pokud změna zahrnuje jednu nebo více změn specifikace, které nejsou malé, řídí se žádost o změnu postupem stanoveným v článcích 46, 47, 48 a 49.

Pokud však navrhované změny jsou malé, Komise prostřednictvím prováděcích aktů bez zapojení výboru uvedeného v článku 54 žádost schválí nebo zamítne. V případě schválení zveřejní prvky uvedené v čl. 46 odst. 2 v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Změnu však nelze považovat za malou, pokud se týká změny zapsaného názvu nebo pokud zvyšuje omezení fungování jednotného trhu.
3. Za účelem usnadnění administrativního procesu žádání o změnu stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci definice a rozsah malých změn a rovněž formu a obsah žádosti o změnu.

Zrušení

1. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost kterékoli fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem prostřednictvím prováděcích aktů zrušit zápis chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení nebo zaručené tradiční speciality v těchto případech:
 - a) není zajištěna shoda s podmínkami specifikace,
 - b) po dobu nejméně pěti let není pod danou tradiční specialitou, chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením uveden na trh žádný produkt.

Komise může zrušit příslušný zápis na žádost producentů produktů uváděných na trh pod zapsaným názvem.

2. Za účelem vymezení jasných postupů a zajištění, že všechny strany mají možnost hájit svá práva a oprávněné zájmy, Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanoví pravidla týkající se postupu zrušení.

Hlava VI

PROCESNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Kapitola I

Procesní pravidla

Článek 52

Pravomoci Komise

Jsou-li Komisi svěřeny pravomoci, jedná postupem podle článku 53 v případě aktů v přenesené pravomoci a postupem podle článku 54 v případě prováděcích aktů, pokud toto nařízení výslovně nestanoví jinak.

Článek 53

Akty v přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v tomto nařízení je svěřena Komisi na dobu neurčitou.

Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedené v odstavci 1 kdykoli zrušit.

Orgán, který zahájil interní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomocí, uvědomí nejpozději jeden měsíc před přijetím konečného rozhodnutí druhého zákonodárce a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno, a případné důvody tohoto zrušení.

Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Evropský parlament a Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Pokud Evropský parlament ani Rada v této lhůtě námitky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada Komisi informovaly o svém záměru námitky nevyslovit.

Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky. Orgán, který vyslovuje námitky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

Článek 54

Prováděcí akty

[V případech, kdy jsou podle tohoto nařízení přijaty prováděcí akty, je Komisi nápomocen Výbor pro politiku jakosti zemědělských produktů a použije se postup stanovený v článku [5] nařízení (EU) č. [xxxx/yyyy] (*bude doplněno po přijetí nařízení o kontrolních mechanismech podle čl. 291 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, jež se v současné době projednává v Evropském parlamentu a Radě*).]

Kapitola II

Zrušující a závěrečná ustanovení

Článek 55

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 se zrušují.

Ustanovení čl. 1 odst. 1 a článku 13 nařízení (ES) č. 509/2006 se však nadále použijí, pokud jde o žádosti týkající se produktů nespádajících do oblasti působnosti hlavy III obdržené Komisí před datem vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze III tohoto nařízení.

Článek 56

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...].

Za Evropský parlament
předseda
[...]

Za Radu
předseda
[...]

PŘÍLOHA I

Produkty podle čl. 2 odst. 1

I. OZNAČENÍ PŮVODU A ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

- pivo,
- čokoláda a odvozené produkty,
- pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky,
- nápoje vyrobené z rostlinných výtažků,
- těstoviny,
- soli,
- přírodní gumy a pryskyřice,
- hořčičná pasta,
- seno,
- vonné silice,
- korek,
- košenila,
- květiny a okrasné rostliny,
- bavlna,
- vlna,
- proutí,
- třený len.

II. ZARUČENÉ TRADIČNÍ SPECIALITY

- hotová jídla,
- pivo,
- čokoláda a odvozené produkty,
- pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky,

- nápoje vyrobené z rostlinných výtažků,
- těstoviny.

PŘÍLOHA II

Nepovinné údaje o jakosti

Kategorie produktu (odkaz na zařazení podle kombinované nomenklatury)	Nepovinný údaj o jakosti	Předpis definující údaj a podmínky jeho používání
drůbeží maso (KN 0207, KN 0210)	krmena (čím)	článek 11 nařízení (ES) č. 543/2008
	extenzivní způsob – chov v drůbežárně	
	volný výběh	
	tradiční volný výběh	
	volný výběh – plná volnost	
	věk při porážce	
	délka výkrmu	
vejce (KN 0407)	čerstvá	článek 12 nařízení (ES) č. 589/2008
	extra <i>nebo</i> extra čerstvá	článek 14 nařízení (ES) č. 589/2008
	označení způsobu krmení nosnic	článek 15 nařízení (ES) č. 589/2008
med (KN 0409)	původ – květy nebo části rostlin	článek 2 směrnice 2001/110/ES
	regionální původ	
	územní původ	
	topografický původ	
	specifická kritéria jakosti	
olivový olej (KN 1509)	první lisování za studena	článek 5 nařízení (ES) č. 1019/2002
	lisování za studena	
	obsah kyselin	
	štiplavost	
	ovocná chuť: zralé nebo zelené ovoce	
	hořkost	
	intenzivní	
	střední	
	lehký	
	vyvážený	
	jemný olej	
mléko a mléčné výrobky (KN 04)	tradiční máslo	článek 115 a příloha XV nařízení (ES) č. 1234/2007
roztíratelné tuky (KN 0405 a ex 2106, KN ex 1517,	se sníženým obsahem tuku	

KN ex 1517 a ex 2106)		
-----------------------	--	--

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka podle čl. 55 odst. 3

1. NAŘÍZENÍ (ES) č. 509/2006

Nařízení (ES) č. 509/2006	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 2 odst. 4
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 odst. 6
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 3 odst. 4
Čl. 2 odst. 1 písm. c)	-
Čl. 2 odst. 1 písm. d)	Čl. 3 odst. 3
Čl. 2 odst. 2 první až třetí pododstavec	-
Čl. 2 odst. 2 čtvrtý pododstavec	Čl. 46 odst. 1
Článek 3	Čl. 22 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 odst. 1 první pododstavec	Čl. 18 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 18 odst. 2
Čl. 4 odst. 3 první pododstavec	-
Čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 18 odst. 3
Čl. 5 odst. 1	Čl. 40 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 39 odst. 1 a čl. 40 odst. 2
Čl. 6 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 6 odst. 1 písm. a)	Čl. 19 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 odst. 1 písm. b)	Čl. 19 odst. 2 písm. b)
Čl. 6 odst. 1 písm. c)	Čl. 19 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 odst. 1 písm. d)	-
Čl. 6 odst. 1 písm. e)	Čl. 19 odst. 2 písm. d)

Čl. 6 odst. 1 písm. f)	-
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 46 odst. 1
Čl. 7 odst. 3 písm. a) a b)	Čl. 20 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 7 odst. 3 písm. c)	-
Čl. 7 odst. 3 písm. d)	-
Čl. 7 odst. 4	Čl. 46 odst. 2
Čl. 7 odst. 5	Čl. 46 odst. 3
Čl. 7 odst. 6 písm. a) až c)	Čl. 46 odst. 4
Čl. 7 odst. 6 písm. d)	Čl. 20 odst. 2
Čl. 7 odst. 7	Čl. 46 odst. 5
Čl. 7 odst. 8	Čl. 46 odst. 6
Čl. 8 odst. 1	Čl. 47 odst. 1
Čl. 8 odst. 2 první pododstavec	Čl. 47 odst. 2 druhá odrážka
Čl. 8 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 49 odst. 1
Čl. 9 odst. 1 a 2	Čl. 48 odst. 1
Čl. 9 odst. 3	Čl. 21 odst. 1 a 2
Čl. 9 odst. 4	Čl. 49 odst. 2
Čl. 9 odst. 5	Čl. 49 odst. 3 a 4
Čl. 9 odst. 6	Čl. 48 odst. 5
Článek 10	Článek 51
Článek 11	Článek 50
Článek 12	Článek 23
Čl. 13 odst. 1	-
Čl. 13 odst. 2	Čl. 23 odst. 1
Čl. 13 odst. 3	-

Čl. 14 odst. 1	Čl. 33 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	Čl. 43 odst. 1
Čl. 14 odst. 3	Čl. 34 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 1 první odrážka	Čl. 33 odst. 3 písm. a) a čl. 34 odst. 1
Čl. 15 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 36 odst. 1
Čl. 15 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 15 odst. 3	Čl. 36 odst. 2
Čl. 15 odst. 4	Čl. 33 odst. 2
Článek 16	-
Čl. 17 odst. 1 a 2	Čl. 24 odst. 1
Čl. 17 odst. 3	Čl. 24 odst. 2
Článek 18	Článek 54
Čl. 19 odst. 1 písm. a)	Čl. 19 odst. 3
Čl. 19 odst. 1 písm. b)	Čl. 46 odst. 8
Čl. 19 odst. 1 písm. c)	Čl. 46 odst. 8
Čl. 19 odst. 1 písm. d)	Čl. 22 odst. 2
Čl. 19 odst. 1 písm. e)	Čl. 21 odst. 3
Čl. 19 odst. 1 písm. f)	Čl. 51 odst. 2
Čl. 19 odst. 1 písm. g)	Čl. 23 odst. 5
Čl. 19 odst. 1 písm. h)	Čl. 50 odst. 3
Čl. 19 odst. 1 písm. i)	-
Čl. 19 odst. 2	Čl. 25 odst. 1
Čl. 19 odst. 3 písm. a)	-
Čl. 19 odst. 3 písm. b)	Čl. 25 odst. 2

Článek 20	Článek 44
Článek 21	Článek 55
Článek 22	Článek 56
Příloha I	Příloha I

2. NAŘÍZENÍ (ES) Č. 510/2006

Nařízení (ES) č. 510/2006	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 2 odst. 1 a čl. 2 odst. 2
Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 2 odst. 4
Článek 2	Článek 5
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec	Čl. 6 odst. 1
Čl. 3 odst. 1 druhý a třetí pododstavec	Čl. 38 odst. 1, 2 a 3
Čl. 3 odst. 2, 3 a 4	Čl. 6 odst. 2, 3 a 4
Článek 4	Článek 7
Čl. 5 odst. 1	Čl. 3 odst. 3 a čl. 46 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 46 odst. 1
Čl. 5 odst. 3	Čl. 8 odst. 1
Čl. 5 odst. 4	Čl. 46 odst. 2
Čl. 5 odst. 5	Čl. 46 odst. 3
Čl. 5 odst. 6	Článek 9 a čl. 15 odst. 3
Čl. 5 odst. 7	Čl. 8 odst. 2
Čl. 5 odst. 8	-
Čl. 5 odst. 9	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 10	Čl. 46 odst. 6
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec	Čl. 47 odst. 1
Čl. 6 odst. 2 první pododstavec	Čl. 47 odst. 2 první odrážka
Čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 49 odst. 1
Čl. 7 odst. 1	Čl. 48 odst. 1 první pododstavec
Čl. 7 odst. 2	Čl. 48 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 3	Článek 10
Čl. 7 odst. 4	Čl. 49 odst. 2 a čl. 49 odst. 4
Čl. 7 odst. 5	Čl. 49 odst. 3 a 4 a čl. 48

	odst. 4
Čl. 7 odst. 6	Článek 11
Čl. 7 odst. 7	Čl. 48 odst. 5
Článek 8	Článek 12
Článek 9	Článek 50
Čl. 10 odst. 1	Čl. 33 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 43 odst. 1
Čl. 10 odst. 3	Čl. 34 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 1 první odrážka	Čl. 33 odst. 3 písm. a) a čl. 34 odst. 1
Čl. 11 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 36 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 11 odst. 3	Čl. 36 odst. 2
Čl. 11 odst. 4	Čl. 33 odst. 2
Článek 12	Článek 51
Čl. 13 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Čl. 13 odst. 3	Čl. 15 odst. 1
Čl. 13 odst. 4	Čl. 15 odst. 2
Článek 14	Článek 14
Článek 15	Článek 54
Čl. 16 písm. a)	Čl. 5 odst. 3
Čl. 16 písm. b)	Čl. 7 odst. 3
Čl. 16 písm. c)	Čl. 46 odst. 7
Čl. 16 písm. d)	Čl. 46 odst. 8
Čl. 16 písm. e)	-
Čl. 16 písm. f)	Čl. 48 odst. 6
Čl. 16 písm. g)	Čl. 12 odst. 5
Čl. 16 písm. h)	Čl. 50 odst. 3
Čl. 16 písm. i)	Čl. 11 odst. 4

Čl. 16 písm. j)	-
Čl. 16 písm. k)	Čl. 51 odst. 2
Článek 17	Článek 16
Článek 18	Článek 44
Článek 19	Článek 55
Článek 20	Článek 56
Příloha I a příloha II	Příloha I

FINANČNÍ VÝKAZ				CM/JGS/tm/10/717666 Rev1 6.0.2010.1	
				DATUM: 24/11/2010	
1.	ROZPOČTOVÁ POLOŽKA: 05 04 05 02			PROSTŘEDKY: PZ 22,5 mil. EUR PP 9 mil. EUR	
2.	NÁZEV: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o režimech jakosti zemědělských produktů				
3.	PRÁVNÍ ZÁKLAD: Ustanovení čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie				
4.	CÍLE: Zavést soudržnou politiku jakosti zemědělských produktů zaměřenou na pomoc zemědělcům lépe informovat spotřebitele o jakostech, charakteristikách a vlastnostech zemědělských produktů				
5.	FINANČNÍ DOPADY	OBDOBÍ 12 MĚSÍCŮ (v milionech EUR)	BĚŽNÝ FINANČNÍ ROK 2010 (v milionech EUR)	NÁSLEDUJÍCÍ FINANČNÍ ROK 2011 (v milionech EUR)	
5.0	VÝDAJE - FINANCOVANÉ Z ROZPOČTU ES (NÁHRADY/INTERVENCE) - VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ - JINÝCH SUBJEKTŮ	PZ 0,150 PP 0,150	-	-	
5.1	PŘÍJMY - VLASTNÍ ZDROJE ES (DÁVKY/CLA) - VNITROSTÁTNÍ		-	-	
		2012	2013	2014	2015
5.0. 1	ODHADOVANÉ VÝDAJE	PZ 0,110 PP 0,110	PZ 0,150 PP 0,150	PZ 0,150 PP 0,150	PZ 0,150 PP 0,150
5.1. 1	ODHADOVANÉ PŘÍJMY				
5.2	METODA VÝPOČTU:				
6.0	MŮŽE BÝT PROJEKT FINANCOVÁN Z PROSTŘEDKŮ UVEDENÝCH V PŘÍSLUŠNÉ KAPITOLE STÁVAJÍCÍHO ROZPOČTU?				ANO NE
6.1	MŮŽE BÝT PROJEKT FINANCOVÁN PŘEVODEM MEZI KAPITOLAMI STÁVAJÍCÍHO ROZPOČTU?				ANO NE
6.2	BUDE POTŘEBA DODATEČNÝ ROZPOČET?				ANO NE
6.3	BUDE POTŘEBA ZAČLENIT PROSTŘEDKY DO BUDOUCÍCH ROZPOČTŮ?				ANO NE
POZNÁMKY: Původní odhady prostředků potřebných pro opatření v čl. 46 odst. 3, zejména pro zápis a ochranu log, označení a zkratk ve třetích zemích dosahují 110 000 EUR v roce 2012 a 150 000 EUR ročně od roku 2013. Financování plánované na roky 2014 a 2015 závisí na dostupnosti prostředků v těchto letech.					